

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedyca miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego**, ulica Jagiellońska 1. 3. — Listy należy frankować.

Reklamae otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie	32 K	rocznie	24 K
półrocznie	16 K	półrocznie	12 K
	kwartalnie 8 K		kwartalnie 6 K
	miesięcznie 2 K 70 h.		miesięcznie 2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całościowo i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, kwartalnie i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po 60 hal. za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska 1. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 11 października b. r. nadać najniżsiemu Prezydentowi Najwyższej Izby obrachunkowej, dr. Eugeniuszowi bar. Przerąb Hauenschield-Bauerowi, order Żelaznej Korony I. klasy z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 8 października b. r. nadać najniżsiemu radcy wyższego sądu krajowego w wyższym sądzie krajowym we Lwowie, Władysławowi Prokopowiczowi, tytuł i charakter radcy Dworu z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 8 października b. r. nadać najniżsiemu radcy wyższego sądu krajowego w wyższym sądzie krajowym we Lwowie, Apolinaremu Ebenbergerowi, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, tytuł radcy Dworu z uwolnieniem od taksy.

P. Minister wyznań i oświaty nadał nauczycielowi muzyki w seminarium nauczycielskim męskim w Krakowie, Romualdowi Wereszczyńskiemu, tytuł „profesora“.

Prezydent galic. dyrekcji poczt i telegrafów przeniósł starszego pocztmistrza, Władysława Rudeńskiego, z Uhnowa do Bolechowa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 15 października.

Wznowienie rokowań ugodowych czesko-niemieckich.

Dnia 13 b. m. rozesłał P. Prezydent Ministrów hr. Stürgkh do przewodniczących stronnictw narodowych w Czechach zaproszenie na konferencyę wstępną w sprawie ugody czesko-niemieckiej. W zaproszeniu powołano się na Najwyższe pismo Odręczne z 26 lipca b. r., ustanawiające krajową Komisję administracyjną. Najwyższe pismo poleciło zarazem Rządowi, by poczynił starania ku stworzeniu trwałych podstaw współdziałania obu kraj zamieszkujących narodowości i w tym celu zetknął się z wytrawnymi mężami, którzy posiadając zaufanie ludności, radą swą i współdziałaniem mogliby się przyczynić do powodzenia swych zabiegów.

Rokowania rozpoczynające się w dniu dzisiejszym zostały przez Rząd określone wyraźnie jako konferencye przygotowawcze (*Vorberechungen*). Nie idzie tu więc jeszcze o właściwe rokowania ugodowe, lecz o urotowanie im drogi, o ustalenie warunków, pod jakimi konferencye owe mogłyby przyjść do skutku. Jest wszakże nadzieja, iż starania Rządu nie będą bezowocne i sprawa ugody wejdzie na drogę nowych rokowań.

Konferencye ze stronnictwami czeskie-

mi nazaczył P. Prezydent Ministrów na godzinę 10 rano, a z posłami czesko-niemieckimi na godzinę 4 po południu; konferencya z obu grupami łącznie ma się odbyć jutro o godzinie 4 po południu.

Konferencye te, jak wspomniano, zająć się mają kwestyą wdrożenia nowych rokowań, nadto zaś Rząd w toku ich udzieli stronnictwom wyjaśnień co do swych rzeczowych zamiarów.

Jakże przedstawia się stan dotychczasowych zabiegów o doprowadzenie ugody do skutku? Rokowania w tej sprawie zerwano dnia 26 lipca 1912. Podjęte one zostały we wrześniu roku poprzedniego 1911, a toczyły się częściowo na plenarnych posiedzeniach Komisji, częściowo na obradach jej sekcji i podkomitetów. Za podstawę służyło przedłożenie rządowe, wniesione w Sejmie w r. 1909 w sprawie zmiany ordynacyi krajowej, kraj. ordynacyi wyborczej i co do używania języka przez władze rządowe i autonomiczne. Pośrodkiem porozumeli się co do niektórych kwestyj, zwłaszcza co do reformy ordynacyi krajowej.

Narodowo-polityczna komisya w permanencyi odbyła ogółem cztery posiedzenia. — Punkt ciężkości obrad spoczywał na komitecie pracy, który odbył 19 posiedzeń.

Najdalej posunięto się w obradach nad ordynacyą krajową. Co do § 1, który obecnie zawiera tylko formalne postanowienie, że Królestwo czeskie w sprawach krajowych zastępowane być ma przez Sejm krajowy, nie osiągnięto porozumienia w komitecie pracy. Czesi żądali stwierdzenia w tym paragrafie jednności i niepodzielności kraju i jego administracyi, a Niemcy gotowi byli wejść co do takiego sformułowania w porozumienie, pod warunkiem jednak, że ich narodowo-polityczne życzenia będą uwzględnione.

§ 3. O składzie Sejmu przyjęto w zasadzie wedle tekstu przedłożenia rządowego.

Także co do czynnego prawa wyborczego kobiet osiągnięta została zgoda.

§ 4. uległ zmianie o tyle, że zgodzono się, by w przyszłości do kierowania obradami Sejmu powoływani byli dwaj, przez Sejm wybierani, zastępcy Marszałka. Pewien rozdział jednak wywołało żądanie Czechów, by zarówno Marszałek, jak obaj jego zastępcy władali obu językami krajowymi.

Przy § 8 zgodzono się na dodatek, orzekający, iż Sejm ma być co roku zwoływany tak, by miał dość czasu do załatwienia się ze swemi zadaniem. Sześcioletni okres funkcyjny Sejmu zachowano. Na żądanie Czechów zastąpiono określenie „Cesarz“ wyrazami „Cesarz i Król“. Przyjęto wreszcie dodatek normujący warunki zwoływania nadzwyczajnych sesyj.

W § 9. w sprzeczności z § 8 zamieniono wyraz „Cesarz“ na „Władca“.

§ 10 ustalił prerogatywę Monarchy i Marszałka co do odraczenia lub zamykania Sejmu, których to postanowień nie zawiera obowiązująca obecnie ordynacya krajowa. Marszałek krajowy ma ponadto posiadać prawo zamknięcia Sejmu w razie wyczerpania programu pracy. Uchwalono dalej cztery nowe paragrafy kodyfikujące postanowienia co do utraty mandatu.

Wielką różnicą pojęć wyróżniła się przy §§ 10 a) i 10 b) przedłożenia rządowego, przewidujących ustanowienie narodowych ciał wyborczych. Niemcy zażądali, by kurye narodowe funkcyjnowały również, jako kurye głosujące. Nie zdołano jednak pozyskać Czechów dla tego żądania i uchwała zapadła tylko co do utworzenia i składu kurj narodowych.

Tak samo nie uzyskano zgody co do §§ 11 i 12 przedłożenia rządowego, które skład i wybór Wydziału krajowego regulują.

Obrady nad §§ 16—25 o zakresie działania Sejmu odożone zostały na później, a natomiast zajęła się komisya §§ 26 do 32, które opisują zakres działania Sejmu krajo-

41)

Anatol Krzyżanowski.

PROMIEŃ BOŻY.

Powleść współczesna.

XII.

(Ciąg dalszy).

Dla ukrycia mimowolnego zmieszania, zerwała się z krzesła i pobiegła do Hanki, wyciągniętej na hamaku i pogrążonej w jakiejś powieści.

— Możebyś przestała już czytać i pogawędziła trochę z nami — prosiła.

— Bardzo chętnie. Mam dosyć tych ekliwych, wstręt budzących brudów. Nie myślę kończyć ich nawet, — dodała, odrzucając książkę.

Adam Świetlicki podjął ją i stwierdził, iż jestto jeden z tych utworów, których rodzaj uważany był za naśladownictwo jego dzieł, za wyraz kierunku, powstałego pod wpływem jego twórczości.

Pani Hanka powstawszy tymczasem z hamaku, zajęła przy nich miejsce.

— Nie rozumiem, jak może uczciwy człowiek pisać podobne rzeczy. Jeżeli nie własna jego wartość, nie honor i wyrobienie etyczne, to poczucie przyzwoitości i miary artystycznej, powinnyby na takie bezceremonialne pióro kłaść jakiś hamulec.

— A zkądżeś mniemanie, że ów pan jest uczciwy? — podjęła p. Zofia. — Przeciwnie, posądzam, iż chodzi mu właśnie o to, aby policzyć, ze względów na przystojność publiczną, skonfiskowała książkę. Wtedy, wo-

bec podobnej reklamy, dochód jego zdwoi się; a do tego zapewne dążył tylko.

— Czy nie za ostro sądzi go pani? — bronił Świetlicki, z łagodnym spojrzeniem.

— Nie; bo myślę, iż autor, piszący szczerze, a więc krwią własną i sercem własnym, musi dać obraz takiej etycznej, umysłowej i społecznej wartości, jaką on sam posiada.

Pobladł mimowoli. Miał wrażenie, iż w niewinności swej duszy, nie znając wszystkich prac jego, spoliczkowała go bezwiednie.

— I, zaiste — kończyła — dla godności pióra, dla wzmocnienia jego wpływu, dla szacunku i uznania, jakiego przedstawiciele literatury winni w społeczeństwie używać, czas już, by upadło twierdzenie, iż dla podnięty twórczej, dla siły wrażeń, wolno im wyłamywać się z pod praw i zasad, obowiązujących prostych śmiertelników. Niema się zaufania do dzieł, które nie są całem życiem twórców swych poparte.

— A jeżeli człowiek uczciwy z gruntu odtwarza jednak obrazy korupcyi i zgnilizny, charaktery zwyrodniałe i zbrodnicze, sceny potworne nieraz, jak go pani osądzi?

W głosie jego było jakieś drgnienie silne, które zastanowiło p. Krzewińską. Nie cofnęła się wszakże z obranego stanowiska.

— Sąd nie do mnie należy. Ponieważ jednak, „jako człowiek z gruntu uczciwy“, jak go pan określił, nie czyniłby tego pewno przez sprzedajność, dla łatwego zysku i popularności, mogłabym więc żałować tylko, iż dał się unieść prądom chwili. Żałować, że nie miał dość mocy ducha, by zapanować nad nimi, by stał się drogowskazem dla tych, którzy zwykli z wiarą podnosić oczy ku uznanym przodownikom narodu.

— Należy ubolewać tylko, iż w chwili przełomowej nie mieli oni takiej, jak pani, słodkiej Beatryczy, któraby wyobraziła ich, inne, jaśniejsze wskazała cele, — uzupełnił Świetlicki, wprowadzając w ten sposób, oso-

biście poniekąd rozmowę, na tory ogólnej, obojętnej pogawędki.

W tejże chwili służył przyniósł pocztę poranną. Na tacy, obok paru listów dla pań, leżała koperta z szeroką czarną obwódką, zaadresowana do Adama Płomieńczyk Świetlickiego.

Drgnął i, przeprosiwszy panie, odprowadzony wzrokiem ich, pełnym współczucia, oddalił się z żalobnym piśmem w rękę.

Wiedział od kogo list ten pochodzi, a jednak nie miał odwagi otworzyć go. Dla nerwów jego, zupełnie w ostatnich czasach z równowagi wytrąconych, rozmowa ta, dostateczną była kroplą goryczy i trucizny. Wieści z domu żałoby, mogące tylko powiększyć jej dawkę, przerażały go nieledwie.

Położywszy złowieszczą kopertę przed sobą, w ciszy własnego pokoju, usiadł na fotelu i oczy ręką przysłonił. Chciał nie widzieć jej przez chwilę; przerwać prąd magnetyczny, jakim przykuwała wzrok jego ku sobie. Parę minut skupienia pozwoliło mu zapanować nad własną, podnieconą wrażliwością.

Czegoż się lękał właściwie? Wszak najgorsze zło, jedyne nieodwołalne nieszczęście, jakim śmierć jest zawsze, dokonaniem już zostało.

— A teraz, trzeba stawić mężnie czoła jego skutkom. Wypiść odważnie kielich cykuty, jaki list ten przynosi mi może, — wyszeptał cicho.

Odsłonił oczy i ujął kopertę. Duża była i ciężka.

Ostrożnie, powoli, jak dla złagodzenia i odsunięcia jeszcze od siebie treści jej, przecinał żalobne brzozi. Palce jego wyczuły w liście coś twardego. Jakoż, oprócz zapisanego arkusika, wysunął duży, podłużny brystol, starannie bibułą osłonięty.

Odchylił ją, drgnął i znów oczy w dłoni ukrył. Obraz jednakże jednym spojrzeniem odbity na siatkówce, tem silniej uplastyczył się w przyciemnionych ręką zrenicach.

Czarna, długa trumna, a w niej, jak z marmuru wykuty, skamieniały, na atlasie poduszki Stanisław Brochwicz. Te same szlachetne rysy, tylko mniej spracowane, mniej zgnębione. Piętno ciężkiej troski i niedoli, jakie cechowały je, przy ostatniej bytności u niego, rozwiało się pod mroźnym pocałunkiem śmierci. Majestat jej był tak potężny, iż widmo ziemskiego nieszczęścia pierzchnęło przed jego mocą, wygładzając zmarszczki, kładąc aureolę spokoju na czoło, a uśmiech przebaczenia na usta zmarłego.

To naoceń uprzytomnienie niepojętego ciosu, jakim śmierć zawsze bywa, wstrząsa jąca jej groza, położywszy chłodne swe dotknięcie na nerwach Świetlickiego, uspokoiło je wrazeniem samym, tak jak łód łagodzą gorączkę. Odsłonił oczy i ująwszy dużą, podłużną fotografię, wpatrywał się w nią, ze wzruszeniem.

Jak ze spiżu odlany, jak z granitu wykuty, odmłodzony tylko, leżał przed nim towarzyszącej najmilszej połowy życia, brat przybrany.

— Takim był wtedy — wyszeptęły usta mężczyzny, poczem dodał:

— Druhu mój jedyny, połączymy się wkrótce. I ja przyjdę niedługo, tam, gdzie ty jesteś.

Dźwięk własnego, chociaż stłumionego głosu, przywrócił go do rzeczywistości i uderzył bezwiednym może jasnowidzeniem słów tych, nieswiadomie wypowiedzianych.

Równocześnie dojrzał na prawej skroni zmarłego, okrągłą, czarną plamę, widocznie ad kuli *à bout portant* wystrzelonej.

Wstrząsnął się cały.

— Stachu, ja tego nie chciałem!... Nie chciałem!... — szeptał błagalnie. — Ty widzisz, tam z góry, że niema w tem mojej winy. Ty widzisz...

(Ciąg dalszy nastąpi).

wego. Tu wyłonili się najjaskrawsze dyferency. Niemcy zażądali zupełnego rozdzielenia Wydziału krajowego dla przestworza niemieckiego i czeskiego i zabezpieczenia normalnej administracji tym sposobem, aby sprawy o charakterze narodowym były rozstrzygane tylko przez grupę członków Wydziału danej narodowości. Domagali się też Niemcy narodowego rozdzielenia budżetu. Niemniej żądania Niemców w sprawie narodowych sekcji Wydziału krajowego napotykały na opór ze strony Czechów.

Dla zmiany sejmowej ordynacji wyborczej ustanowiony został osobny komitet referentów, który jednakowoż nie wydosłał się po za ramy prac przedwstępnych.

Tak samo też napotykał na znaczne trudności komitet referentów, ustanowiony dla kwestyji używania języka we władzach autonomicznych.

Rozprawy nad używaniem języka we władzach rządowych toczyły się naprzód w Wiedniu, potem zaś w lipcu r. 1912 w Pradze. Ta kwestya była punktem, o który właściwie rozbiły się rokowania. Wystąpiły trudności nie do pokonania, w kwestyji zewnętrznej, a przede wszystkim wewnętrznego języka urzędowego władz, w sprawie dopuszczalności drugiego języka w okręgach jednojęzycznych, w sprawie uregulowania języka urzędowego władz w Pradze i t. d. Najbardziej zarysowały się różnice co do języka urzędowego władz w Pradze, Czesi bowiem żądali, by językiem był wyłącznie język czeski, godząc się na używanie obu języków tylko przez urzędy policyjne, sąd handlowy i sądy powiatowe w sprawach handlowych.

Wobec niemożności dojścia do zgody zostały dalsze rokowania dnia 26 lipca 1912 przerwane i odłąd dalszych prób porozumienia nie było.

Jaki obrót weźmie terazniejsza akcja przez Rząd zainicjowana przewidzieć trudno. Pragnąc wszakże wypada, by nie została ona bezowocną. Domaga się tego interes nie tylko Czech, lecz całego wogóle Państwa.

Sprawy krajowe.

(Projekt regulacji Dniestru między Rozwadem a Żurawnem).

Regulacja Dniestru między Rozwadem a Żurawnem podjęta w myśl ustawy krajowej z roku 1893 nie została w zupełności wykonana, gdyż preliminowana suma kosztorysowa 3,200.000 kor. z powodu wzrostu cen materiałów i robocizny, tudzież potrzeby wykonania robót w znaczniejszych rozmiarach okazała się niedostateczną.

Na podstawie projektu wypracowanego przez Namiestnictwo, kosztu uzupełnienia robót regulacyjnych wyniosła suma 3,000.000 kor., — zatem ogólny koszt całej regulacji wyniesie sumę 6,200.000 kor.

Ponieważ w myśl rozporządzenia wykonawczego z r. 1894, okres budowy 15-letni skończył się w r. 1907 i w tym czasie datki Państwa i kraju zostały w zupełności wypłacone, wstawiło Ministerstwo robót publi-

cznych. Ażehy robót nie przerywać, dotacje po 50.000 koron do budżetów państwowych (nadzwyczajnej dotacji wodnej) w latach 1908 do 1913, Sejm zaś uchwalił w r. 1908 na ten cel zasilek 50.000 koron na rachunek datków, jakie będą unormowane ustawą, zapewniającą wykończenie robót.

Ponieważ wykończenie regulacji Dniestru między Rozwadem a Żurawnem jest warunkiem skuteczności podjętej przez Wydział krajowy regulacji górnej Dniestru od Kornalowiec do Rozwadowa, tudzież odwodnienia bagien naddniestrzańskich, postanowił Wydział krajowy przedłożyć Sejmowi projekt ustawy, zapewniającej wykończenie regulacji Dniestru między Rozwadem a Żurawnem przez Administrację państwa kosztem 3 milionów koron przy 40 proc. udziale kraju i państwowej dotacji wodnej, a 20 proc. udziale państwowego funduszu melioracyjnego w kosztach, który to rozdział kosztów unormowany został ustawą krajową z roku 1893. Dataż 40 proc. kraju i państwowej dotacji wodnej wynosić zatem będzie po 1,200.000 kor., 20 proc. dataż zaś państwowego funduszu melioracyjnego 600.000 kor.

Namiestnictwo proponuje przeprowadzenie robót w ciągu lat 10, coroczna zatem rata 40 proc. datku kraju i państwowej dotacji wodnej wynosić będzie po 120.000 kor., coroczna zaś rata datku państwowego funduszu melioracyjnego po 60.000 kor.

Potrzbną kwotę na cele regulacyjne wstawił Wydział krajowy do preliminarza budżetu krajowego na r. 1914.

Gdy wskutek regulacji Dniestru między Rozwadem a Żurawnem nastąpiło znaczne pogłębienie łożyska i obniżenie zwierciadła wody, co wpływa ujemnie na wegetację wysoko cenionych pastwisk nadbrzeżnych, okazała się potrzeba przy projektowanej budowie drogi wodnej Wisła-Dniestr skanalizowania tej przestrzeni Dniestru, zamiast budowy kanału lateralnego, czem osiągnięto się podniesienie zwierciadła wody i przywrócenie produktywności pastwisk.

Podwyższenie kontyngentu rekruta.

Z Wiednia donoszą: Na podstawie porozumienia, dokonanego w ostatnim czasie między obu Rządami, osiągnięto wymiar podwyższenia kontyngentu rekruta. Podwyższenie to dla armii, marynarki i obu obron krajowych wynosić będzie 31.300 ludzi. — Z podwyższonego kontyngentu przypadnie: na armię 16.500 ludzi, na marynarkę wojenną 1.500 ludzi, na c. k. obronę krajową 7.300, a na król. węgierską obronę krajową 6.000 ludzi. To podwyższenie ma umożliwić przeprowadzenie zarządzeń, dążących do wzmocnienia siły zbrojnej.

Podwyższenie stanu prezeneyjnego przedewszystkiem kompanii, piechoty, dyslokowanych w okręgach granicznych jest konieczne, gdyż obecna ich siła, jak to udowodniły wydarzenia niedalekiej przeszłości, jest niewystarczająca. Wobec tego konieczne jest ich uzupełnienie, jeśli, jak to było, nie mają być powoływani, celem ich wzmocnienia, żołnierze

stanu nieczynnego. Powoływania te są bardzo nieażyłwe tak dla osób pod broń powołanych, jak i dla Państwa ze względów finansowych i gospodarczych. W przyszłości, o ile to leży w granicach możliwości, powoływania te będą usunięte.

Dalej podwyższenie kontyngentu rekruta konieczne było celem sanacji stanu oddziałów karabinów maszynowych, konnicy, artylerji, wojsk technicznych, a tylko w części do nowych formacji dwóch ostatnich wyżej wymienionych gatunków wojsk. Przedewszystkiem podwyższenie stanu artylerji stało się wprost warunkiem życia naszej armii. Państwo niemieckie rozporządza 70—80 działami, Francya 72, Rosysa przeszło 64 działami na jedną dywizyjną piechotę. Jest więc rzeczą jasną, że obie obrony krajowe mające równe zadania i będące w równym użyciu, jak armia, muszą być na równi postawione jak armia i mieć równe warunki rozwoju.

Osiągnięte być musi zrównanie także stanu pokojowego obrony krajowej ze stanem pokojowym armii. Żądanie to, wypowiedziane już podczas obrad nad reformą wojskową w r. 1912, nie zostało dotychczas spełnione. Rozwój siły zbrojnej państw sąsiednich w ostatnich czasach znacznie postąpił, podczas gdy w naszej armii nawet po przeprowadzeniu zarządzeń co do siły zbrojnej, osiągnięte będą tylko te stany pokojowe, które w państwach zagranicznych doznały już ponownie podwyższenia. Podwyższenie stanu prezeneyjnego piechoty obrony krajowej i zrównanie jej z armią stało się nieodzowne i konieczne jest szybkie i pełne przeprowadzenie zarządzeń, zmierzających do jej rozwoju. Jednakże ze względu na terażniejsze siły finansowe obu Państw przeprowadzenie nowego planu reorganizacji rozdzielone będzie na lat kilka. Wobec tego podwyższenie kontyngentu rekruta nie nastąpi odrazu, lecz z roku na rok w okresie 3—5 lat.

Zarząd wojskowy poszedł do ostatniej granicy, którą mógłby objąć odpowiedzialność za bezpieczeństwo Państwa, Co do terminu wejścia w życie projektowanej ustawy toczą się jeszcze rokowania.

Z pod berła pruskiego.

(Rada narodowa w Poznaniu — Bazar poznański. — Proces sędziego Knittla na tle wyborów sejmowych i stosunków narodowościowych).

W ubiegłym tygodniu zebrała się w Poznaniu na obrady pełna Rada narodowa. Prezes Rady Ludwik hr. Mycielski wygłosił dłuższą mowę, w której rozwiódł się o zadaniach jego na polu oświatowym, kulturalnym i politycznym, wskazując na nią jako na łącznik jednoczący całe społeczeństwo polskie. W pierwszym dniu obrad ukonstytuowały się wydziały oświatowy i społeczny, w których spoczywać będzie z natury rzeczy punkt ciężkości prac nowej instytucji. Praca nad narodem wychowaniem młodzieży i obrona kresów przed germanizacją, oto główne zadanie wydziału oświatowego, praca nad obroną ziemi, nawiązywanie stosunków

z polskimi zjednoczeniami zawodowymi i opieką nad wychodźcami, oto główne cele działalności wydziału społecznego Rady narodowej.

O ile co do zakresu działania prac w obu nowo ukonstytuowanych wydziałach nie było dwóch zdań, o tyle jednakże poważne różnice poglądów wyłonili się w zapatrywaniach na polityczną działalność Rady. Zdaniem części uczestników zjazdu Rada powinna być instytucją *par excellence* i nadawać całemu polskiemu życiu politycznemu właściwy kierunek, inni natomiast pragnęliby sprawy polityczne wyłączyć zupełnie z zakresu jej działalności.

Według informacji dzienników polskich, zwłaszcza *Dziennika Poznańskiego* zebranie Rady postanowiło obrać drogę pośrednią, i nie wyrzekając się działalności politycznej, nadać tejże charakter wyłącznie doradczy i rozjemczy. Rada narodowa ma także pośredniczyć w załatwianiu zatargów, jakie na tle przeciwności politycznych wyłaniają się od czasu do czasu w społeczeństwie. Na tem polu Rada może już w obecnej chwili społeczeństwu bardzo cenne oddać usługi, przyczyniając się do załagodzenia antagonizmów, jakie wytworzyły się w następstwie ostatnich wypadków.

Według informacji *Kurjera Poznańskiego* i *Dziennika Kujawskiego* Rada nadzorcza „Bazaru poznańskiego“ postanowiła złożyć *in corpore* swe funkcje do dyspozycji walnego zgromadzenia akcjonariuszów Bazaru, które według statutów ma się odbyć dopiero z wiosną. Notując tę wiadomość, oba wymienione pisma domagały się, aby ustępująca Rada nadzorcza nie czekała, aż nadejdzie statutowy termin walnego zgromadzenia, lecz zwołała jak najprędzej nadzwyczajne walne zebranie, celem załatwienia sprawy i załagodzenia obecnego rozdźwięku między Bazarzem a społeczeństwem, co leży w interesie stron obu.

Ogromne zainteresowanie w całej prasie tak polskiej jak niemieckiej pod berłem pruskiem wywołał znany proces karny wytoczony sędziemu powiatowemu Knittlowi przed izbą karną w Gliwicach. Sędzia Knittel był członkiem niemiecko-katolickiego stronnictwa „Centrum“, i na podstawie kompromisu wyborczego polsko-centrowego głosował przy ostatnich wyborach do sejmiku pruskiego jako prawyborca na wyborców polsko-centrowych, oraz zasiadał razem z Polakami w dozorcze kościelnym. Na skutek doniesienia wojskowego przełożonego Knittla, oficera obwodowego, kapitała Kammlera, do wojskowej władzy przełożonej, został Knittel jako nieczynny oficer przeniesiony ze względu służbowych z rezerwy armii do obrony krajowej. Knittel, czując się pokrzywdzonym, dochodził swych praw w sądzie honorowym, a następnie w zażaleniach aż do ministra wojny i cesarza. Za zbyt ostre wyrażenia, których w rozgoryczeniu użył w swych podaniach względem swych przełożonych wojskowych, ściągając na siebie postępowanie karne o obrazę honoru. Chodziło głównie — pisze *Kurjer Poznański*

23)

WIDMO.

(GEORGES OHNET: „LE REVENANT“).

(Ciąg dalszy).

— A no! — rzekła Fanny — widzę, że nic nie uzyskam dziś od pana. Może jutro będę szczęśliwsza. Noe jest dobrym doradcą. Dobranoc, maitre Leduc.

Złoczyła głębokim uklon i odeszła.

Samotnik z Houplièr wzięty z kominka swoją fajkę, zapalił ją i puszczał grube kłęby dymu, znów zaczął chodzić, nie czując zmęczenia, nie dbając o wpływające godziny jedna za drugą.

Na fermie Dominiquów, wieczór smutnie upłynął. Zaraz po skończonym obiedzie panna de la Tour d'Avon odeszła do pokoju Fanny, gdzie miała nocować.

Małżonkowie pozostali sami. Żona smutnie rozmyślała o możliwych skutkach, jakie pociągnie za sobą wybrak Elizy. Mąż, zaniepokojony milezieniem tej, która była zwykłą kierowniczką spraw domowych, zadawał sobie pytanie, czy nie powinien by się w to mieszać i okazać swoją władzę. Zdecydował się przemówić:

— Czy ta panienska długo tu zostanie? — spytał z wyrazem zakłopotania.

Fanny, która nie wiedziała, w jaki sposób mogłaby wyrazić swoje niezadowolnienie i obawy, odrzekła, patrząc gniewnie na męża:

— Nie interesuj się tem! Mówiłam już z maitre Leduc.

— A coż on o tem myśli?

— Myśli, że panienska powinna wracać do domu.

— Ma słusznosc.

— Co ty wiesz!

— Nigdy nie jest dobrze, gdy młodzież puszcza się w drogę bez żadnej opieki.

— Zajmuj się swoimi baranami i wołami! Nie wytykaj nosa w te sprawy!

— Nie robię tego przecież dla własnej przyjemności! Byłem taki spokojny! Ale co teraz się stanie?

— Nie mogę wiedzieć.

— A może nam się co oberwie?

— Przecież nie przypuszczasz, żeby księżna pani, od której pochodzi wszystko, co posiadamy, miała nas gubić?

— Czy można co wiedzieć kiedy z taką kobietą, taką gniewną i wyniosłą!

— Wie dobrze, iż jesteśmy jej oddani. Miała tego dowody.

— A gdyby tu przyjechała?

— Tego właśnie obawia się maitre Leduc.

— Mogłaby wezwać żandarmów!

— Nie wyobrażasz sobie przecież księżnej pani! wraz z wachmistrzem, przychodzącej odebrać nam swoją córkę!

— Najprzód, nie myśmy ją jej zabrali! I niczego więcej nie chcemy, tylko ją oddać!

— To inna rzecz.

— Jakto? czybyś miała zamiar popieścić córkę przeciw matce?

— Sama nie wiem, na co się zdecyduję. Jestem w okropnej niepewności. Nie chcę się narażać na nieprzyjemności, a z drugiej strony, nie chcę opuścić tej małej, którą wykarmitałam własną piersią...

— Myślę sobie, że córka, którąśmy stracili, byłaby w jej wieku... i serce mi się ściska, gdy ją widzę, jak płacze... Nie mogę jej ganić wobec matki, któ-

ra chce gwałt zadać jej woli, a z drugiej strony, źle zrobiła, że uciekła od księżnej pani... Jesteśmy ludźmi za mało znaczącymi, żeby się mieszać do podobnych historyj! Nieprzyjemności tylko nas czekają. A przecież, nie powinniśmy się usuwać...

— Cóż ostatecznie powiedział maitre Leduc?

— Powiedział, że nie go nie obchodzi sprzeczki pomiędzy tą małą a jej matką, ponieważ ona nie jest jego córką!

— Czy to prawda?

— Ba! Bardzo możliwe!

— Nigdy mi o tem nie wspominałaś!

— I na coż by się zdało? Odeszliśmy od księżnej pani, która nam pozwoliła za to tutaj się rozgospodarować. Mogliśmy być jej tylko wdzięczni za jej dobroć.

— Byłaś wmieszana w wypadki, które spowodowały wyjazd księcia pana?

— Ja jedna je znamam; byłam przy księżnej pani, gdy zaszły te wypadki.

— I coż właściwie zaszło?

W kuchni, przy ognisku, którego żar czernieć poczynał, dwoje gospodarzy, mocno zmęczeni pracą dzienną, z umysłem trapiącym niespodziewanymi zakłamaniami, rozmawiało o przeszłości.

Zdarzenie, o którym Fanny parę razy wspominała, miało miejsce w la Tour d'Avon, dziedzicznej posiadłości leżącej w departamencie Oise niedaleko Compiègne. Księżna tam zjechała, z małą córeczką i służbą, w miesiecu sierpniu, w porze, gdy zazwyczaj udawała się do Deauville, aby być obecną na wyścigach. Księżka, w tym roku, przyjął zaproszenie na polowanie w Hampton-Moor, u pułkownika Douglas-Fergusson, dawnego przyjaciela, z przyboeczną świtą króla Edwarda, który także brał udział w tem polowaniu. Księżna mogła więc być pewna, że będzie

sama przez cały tydzień. Wspaniała cieniść parku la Tour d'Avon miała użyczyć, wśród największych upałów, niłego chłodu małej Elizie przy zabawie. Ale księżna miała ważniejsze powody, aby zamieszkać w la Tour d'Avon w czasie nieobecności męża.

Młody porucznik dragonów, serdeczny przyjaciel księcia i towarzysz lat dziecinnych, Marcel de Grébant, stał z pułkiem swoim w Noyon. Z Noyon do la Tour d'Avon, idąc piechotą, można było zająć mniej więcej w godzinę; bitykłem, w kwadrans dzielny gość mógł być w parku, przy samotnym kiosku w otoczeniu gęstwy drzew, którego drewniane balkoniki odzwierciadlały się w przejrzystych nurtach małej rzeczki, Aronde.

Tam właśnie każdego wieczoru, gdy służba siedziała przy kolacji w suterenaach pałacu, — Betsy przychodziła spacerem, czekać na Marcellego de Grébant. Księżna była wtedy młodą kobietą, bladą brunetką, wyniosłego wzrostu, z postawą królowej. Oczy jej błękitne, niesłychanie słodkie w chwilach czułości, stawały się ciemno błękitne i błyszczące jak stal, gdy była zagniewana. Uchodziła za jedną z najwybitniejszych piękności w wielkim mieście, a cnota jej wydawała się niewzruszona. Ani zalotna, ani banalna, nie wyczerpywała się w uśmiechach ani spojrzaniach. Miała wiele sprytu i szczerą stanowczość charakteru. Otaczano ją wyjątkowym szacunkiem, z powodu znakomitego nazwiska, które nosiła i za jej niewzruszoną i pogodną godność osobistą.

Otoż, od dwóch lat, owa piękna Betsy z umiejętnością dyskrecyją i niemal nieprawdopodobną odwagą, była kochanką Marcellego de Grébant i nikt się tego nie domyślał, a księżkę de la Tour d'Avon, mniej niż ktokolwiek.

(Ciąg dalszy nastąpi).

ski — o charakterystykę kapitana Kammlera jako złośliwego, nienormalnego umysłowo człowieka oraz o zarzut złej woli, uczyniony kilku wyszczególnionym po nazwisku wyższym oficerom.

Pierwsza rozprawa rozegrała się przed sądem obwodowym w Raciborzu i skończyła się zupełnym uwolnieniem oskarżonego, ponieważ izba karna uznała rzeczywiście kapitana Kammlera za człowieka złośliwego i umysłowo nienormalnego. Sąd Rzeszy zniósł jednakże ten wyrok i przekazał sprawę do ponownego orzecznictwa sądowi karnemu w Gliwicach. Na podstawie zeznań obrażonych oficerów, między którymi kapitan Kammler wyraził swe oburzenie z tego powodu, że oskarżony Knittel pozwolił się wybrać do towarzystwa (t. j. dozoru kościelnego), w którym zasiadali Polacy („Pollacken“), co zdaniem jego nie zgadzało się z faktem, że nosił mundur oficerski, izba karna skazała Knittla na surową grzywnę 2400 marek.

W szerokiej kołach niemieckich wyrok sądu gliwickiego głębokie wywarł oburzenie. Zachowanie się prokuratora podczas rozprawy nawet gazety narodo-niemieckie, jak *Post* i *Reichsbote* ostrej poddały krytyce, a centrum zapowiada z tego powodu interpelację w sejmie.

Sprawa granic Albanii.

W ostatnich dniach pojawiły się z kilku stron doniesienia o rzekomym zamiarze Serbii trwałego obsadzenia kilku ważniejszych punktów strategicznych na terytorium państwa albańskiego. Autentycznego potwierdzenia tych wiadomości niema dotąd. Jak wiadomo, granice Albanii ustalone zostały po długich i mozolnych pertraktacjach na londyńskiej konferencji we wzajemnym porozumieniu wszystkich mocarstw, trwała zatem okupacja ziemi albańskiej pod pozorem konieczności obsadzenia pozycji strategicznych sprzeciwiała się pozytywnym postanowieniom koncertu europejskiego. Zresztą rząd serbski sam dał przed niedawnym czasem przez usta swego prezesa gabinetu i tymczasowego kierownika urzędu spraw zagranicznych, posła Spalajkowicza, zapewnienie, że uszanuje uznane przez mocarstwa granice państwa albańskiego.

Być może, że Serbii idzie tylko o czasowe zajęcie pewnych punktów w celu sfluwienia do reszty zbrojnej ruchawki plemion albańskich i uniemożliwienia im w przyszłości dalszych napadów na pogranicze serbskie. Przez punkty strategiczne w powyższym znaczeniu rozumie się wogóle węzły komunikacyjne, znaczniejsze i zasobniejsze miejscowości, mosty na większych rzekach, twierdze i t. p. W kraju objętym przez ruch powstańczy jest naturalnie rzeczą pierwszorzędnej doniosłości opanować tego rodzaju punkty i pozycje. W ten sposób także wojska austro-węgierskie podczas i po okupacji Bośni i Hercegowiny obsadzili stopniowo silnymi załogami wszystkie ważniejsze miejscowości i punkty w tych krajach, opanowując węzły komunikacyjne i pozbawiając systematycznie niespokojną ludność punktów zbornych i środków zasilenia ruchu powstańczego.

W dzisiejszej Albanii zaliczałyby należało do tego rodzaju pierwszorzędnych punktów strategicznych Skutari, Alessio, Durazzo, Walonę i Elbassan. Pamiętać zresztą należy, że już samo zakreślenie granicy serbsko-albańskiej przez konferencję londyńską dało Serbii i Czarnogórze w ręce stosunkowo korzystną wobec nowego państwa pozycję strategiczną, przynajmniej w szereg miejscowości, jak Gusinje, Diakowa, Prizrend, Dibra, Struga, które przedstawiając ważne węzły komunikacyjne i o. dy handlowe, zaopatrzone w stosunkowo znaczne środki do prowadzenia wojny, nadają się do koncentracji i umieszczenia silniejszych oddziałów wojskowych i stanowią korzystne punkty wyjścia dla ewentualnych operacji strategicznych. Natomiast rozmaite punkty, jak Oresi i mosty na rzece Drynie, które były zajęte przez wojska serbskie przed powstaniem plemion albańskich, mniej się nadają do koncentracji i pogotowia znaczniejszych sił wojskowych lub do odparcia nagłej inwazyi band albańskich, jak dowiodły właśnie ostatnie wydarzenia. Wszystkie bowiem eksponowane tam oddziały serbskie musiały się cofnąć na Dibnę i linię Prizrend-Diakowa, aby nie zostać odcięte od swych komunikacji. Jeżeli zatem Serbowie i Czarnogórcy obsadzą silnymi garnizonami Gusinje, Diakowę, Prizrend, Dibnę i Strugę, to zdaniem kół fachowych granice ich będą przeciw napadom albańskim dostatecznie zabezpieczona, zwłaszcza jeżeli oprócz tego zaprowadzą na tamtejszym pograniczu instytucję podobną do dawnego austriackiego „Pogranicza wojskowego“, o czem w ostatnich czasach pisano.

Również i Grecyi przypisują zamiar obsadzenia pewnych punktów na terytorium południowej Albanii, gdzie granica grecko-albańska nie jest jeszcze w szczególności ustalona, tak, iż przynależność państwową pe-

wnych miejscowości pogranicznych każde państwo może sobie ewentualnie interpretować na swą korzyść. W najbliższych właśnie dniach ma rozpocząć swe prace międzynarodowa komisja graniczna, której zadaniem jest ustalić ostatecznie w najdrobniejszych szczegółach całą granicę czarnogórsko-albańską, serbsko-albańską i grecko-albańską w ramach zasadniczych postanowień protokołu londyńskiego. Oddział komisji międzynarodowej dla wytknięcia granicy południowo-albańskiej rozpocznie swe prace nad jeziorom Ochrida, tak, iż zachodzące tamże jeszcze od strony Grecyi wątpliwości co do przynależności państwowej pewnych miejscowości zostaną w najbliższym czasie usunięte.

Gdyby jednakże Serbia i Grecya w rzeczywistości miały przystąpić do wykonania zamiaru trwałego usadowienia się na terytorium albańskim, zaprotestowałyby prawdopodobnie przeciw temu mocarstwa, reprezentowane na londyńskiej konferencji.

KRONIKA.

Lwów, 15 października.

Kalendarz.

Czwartek (16 października): Gwiazda op. — Radziwiłła. — Dionysija. Wschód słońca o godzinie 5:48 rano, zachód o godzinie 4:32 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 9 stopni Cel.

— **JE. P. Marszałek krajowy Adam hr. Gołuchowski**, Członek Wydziału krajowego dr. Władysław Jahl i dyrektor Banku krajowego dr. Jan Steczkowski wyjechali wczoraj wieczorem do Wiednia, na telegraficzne zaproszenie JE. P. Namiestnika dra Korytowskiego.

— **P. Wiceprezydent krajowej dyrekcji skarbu**, dr. Stanisław Szlachtowski, oddał dziś urządowanie swemu zastępcy, radcy Dworu p. Olszewskiemu.

Pożegnanie P. Wiceprezydenta dra Szlachtowskiego przez urzędników skarbowych odbędzie się w piątek, 17 b. m., o godzinie 10:30 przed południem.

— **Zastępca Marszałka krajowego** w Wydziale krajowym, dr. Tadeusz Pilat, powraca dziś wieczorem z Abbazy do Lwowa.

— **Z Uniwersytetu Jagiellońskiego**. P. Franciszek Nieżyński, rodem z Krakowa, otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw, a p. Zygmunt Łakociński, rodem z Tarnowa, stopień doktora filozofii.

— **Sprawa budowy klinik w Krakowie**. *Poln. Nachrichten* donoszą, że u P. Ministra wyznań i oświaty dr. Hussarka jawiła się w obecności P. Ministra Długosza deputacja senatu akademickiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, prowadzona przez Prezesa Koła polskiego dra Lea i prof. dra Wł. J. Jaworskiego. W skład deputacji wchodził: rektor dr. Kostanecki, dziekan wydziału medycznego dr. Marchlewski, profesorowie dr. Rosner, dr. Reis i dr. Godlewski, oraz wiceprezydent miasta Krakowa Sare. Deputacja przedłożyła P. Ministrowi prośbę o przyspieszenie budowy klinik: ginekologicznej, dermatologicznej i laryngologicznej. P. Minister dr. Hussarek, który dokładnie zna tę sprawę, przyjął przychylnie prośbę deputacji do wiadomości i przyrzekł zainicjować dalszą akcję.

Deputacja udała się następnie do P. Kierownika Ministerstwa skarbu dra Engla i powtórzyła swą prośbę. Szef sekcji dr. Engel informował się szczegółowo o stanie klinik krakowskich i przyrzekł, iż jak najprzychylniej będzie traktował życzenia, przedłożone przez deputację.

— **Rada miasta Lwowa** odbędzie posiedzenie w piątek, 17 października b. r., o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej.

— **Sekcja finansowa Rady m. Lwowa** uchwaliła na wczorajszym posiedzeniu przeznaczyć 1800 kor. na kosztach obchodu setnej rocznicy zgonu księcia Józefa Poniatowskiego.

— **Wspaniały dar dla Wawelu**. Pan Antoni de Keresztr Grubissich, były dyplomata austro-węgierski, darował swoje bardzo cenne zbiory Muzeum narodowemu w Krakowie. Japonia, Korea, Chiny, Fenicia, Tunis, Kartagina, Arabia, Marokko, południowa Ameryka, Francja składają się na ten piękny, prawdziwie — królewski dar! — Obrazy, makaty, materye, meble, porcelana, broń, wykopaliska z Kartaginy — unikaty, jakimi nie poszczężył się pierwsze zbiory Europy — wysłane zostały już do Krakowa. Dyrektor Muzeum narodowego dr. Kopera sam zjechał do Abbazy, aby osobiście odebrać i zapakować te niezwykle cenne przedmioty. W przyszłości niejedna jeszcze piękna rzecz dostanie się Muzeum narodowemu z tej hojnej dłoni.

A teraz słów kilka o ofiarodawcy. P. Antoni Grubissich, jest ostatnim ze szlacheckiej rodziny bośniackiej. Z ojca Pawła, majora i matki Justyny z Rychlewskich herbu Nałęcz, właścicieli dóbr Tyśmieniczany, w stanisławow-

skiem, urodził się w Galicyi r. 1853. Gimnazjum ukończył w Stanisławowie, studia prawnicze we Lwowie i Krakowie, gdzie też doktoryzował się. Wstąpił do służby w Ministerstwie spraw zagranicznych, a następnie jako *chargé d'affaires* austro-węgierski w Buenos-Ayres, Monte-Video, Uruguay i Assuncion-Paraguayski. Ztamtąd przeniesiony w tej samej randze do Tokio w Japonii, poznał tam Marię hrabiankę Pourtalès-Gorgier, córkę płaściciela francuskiego i z nią połączył się węzłem małżeńskim.

Kobieta o niezwykłych zaletach serca i umysłu, pełna głębokiej wiary, stała się nieodstępna, najlepszą towarzyszką życia, pracy, uśmiechów i smutku ukochanego męża. Za czyny miłosierdzia otrzymała od Ojca św. za poleceniem biskupa w Tokio najwyższe odznaczenie dla kobiet: wielką wstęgę orderu Gruby świętego. Za założenie i rozwój Towarzystwa kultury kwiatów w Tunisie została mianowana przez rząd francuski *chevalier de l'ordre du mérite agricole*... Umarła przed rokiem w Abbazy.

Nieutulony w żalu, p. Antoni Grubissich, otaczając pamięć Maryi najrzewniejszem uczuciem, te cenne zbiory, pamiątki wspólnego pięknego życia, wieloletniej pracy, ofiarowuje Krakowowi, dla którego s. p. Marya miała wielkie umiłowanie. Pod jej też imieniem mają one świecić w Muzeum wawelskim.

— **Otwarcie lwowskiej giełdy zbożowej i towarowej**. Stosownie do życzenia Rady m. Lwowa, by ze względu na obchód ku czci ks. Józefa Poniatowskiego, przypadający w dniach 18 i 19 b. m., otwarcie tutejszej Giełdy, wyznaczone na 19 b. m., odłożone na później, postanowiła komisja gospodarcza Rady giełdowej uroczystość otwarcia giełdy przedłożyć z dnia 19 b. m. na 26 b. m. o godz 11 przed południem.

— **Zjazd muzyków i śpiewaków polskich**. Jak wiadomo, w dniach 8, 9 i 10 listopada b. r. odbędzie się we Lwowie ogólny Zjazd muzyków i śpiewaków polskich, który będzie zamknięciem i zakończeniem jubileuszowych uroczystości. Dotąd zgłosiły swój udział w Zjeździe wszystkie poważniejsze Towarzystwa muzyczne i śpiewackie polskie w kraju, a także niektóre z Królestwa Polskiego: z Warszawy. Spodziewany jest przyjazd około 800 śpiewaków i delegatów Towarzystw. Pierwszego dnia Zjazdu (8 listopada b. r.), wykonane zostaną: Śluby Jana Kazimierza Sołtysa. Dnia 9 listopada b. r. odprawione zostanie nabożeństwo i odbędzie się koncert, na którym wykonane będą produkcje poszczególnych Towarzystw i drużyn śpiewackich krajowych i pozakrajowych. Trzeciego dnia Zjazdu (10 listopada b. r.) odbędzie się koncert wszystkich Towarzystw lwowskich ku uczczeniu pamięci Jana Galla. Podczas Zjazdu utworzony zostanie „Związek Towarzystw muzycznych i śpiewackich polskich“, pierwsza ogólna polska organizacja muzyczna, której zadaniem będzie zrzeszyć i zorganizować luźne i rozbieżne prace i usiłowania poszczególnych Towarzystw i stworzyć nowe podstawy do rozwoju muzyki polskiej. Komitet rozwija energicznie działalność, aby Zjazd wypadł jak najlepiej i aby uczestnicy Zjazdu mieli zeń jak najlepsze wspomnienia.

— **Konkurs**. Wydział centralny Towarzystwa wzajemnej pomocy rękodzielników i przemysłowców „Rodzina“ ogłasza konkurs, celem rozdzielania dotków na cele naukowe dla dzieci członków rzeczywistych, tudzież dla sierot, pozostałych po zmarłych członkach rzeczywistych. Uczniowie rękodzielń, przemysł i handlu mają pierwszeństwo przed innymi. Podania należyce uzasadnione, bez stempla, wnosić należy tylko za pośrednictwem właściwego oddziału do wydziału centralnego najpóźniej do 30 listopada b. r. Później wniesione podania pozostaną nieuwzględnione.

— **Z „Sokoła IV.“**. W niedzielę, dnia 19 b. m. odbędzie się przedstawienie amatorskie w sali gimnastycznej męskiej szkoły wydziałowej im. św. Antoniego (wechód od ul. Głowińskiego). Odegrana zostanie komedia w 3 aktach T. Brandona p. t. „Ciotka Karola“. Początek punktualnie o godzinie 7 wieczorem.

— **Z życia towarzyskiego**. Ślub pana Leona Kucharskiego, urzędnika krajowej dyrekcji skarbu, z panną Bronisławą Zawistowską, odbędzie się w sobotę, 18 b. m., o godz. 10 rano w kościele parafialnym w Myślenicach.

(Δ) **Sędziowie przysięgli**. Na IV. nadzwyczajną kadencję sądu przysięgłych, rozpoczynającą się w tutejszym sądzie krajowym w dniu 3 listopada b. r., wylosowani zostali jako sędziowie główni pp.: Adolf Abraham Auerbach, kupiec, Lwów. Henryk Bogdanowicz, właściciel fabryki wyrobów blaszanych, Lwów. Stanisław Bogusz, właściciel kopalni, Lwów. Bohdan Bohosiewicz, kupiec, Lwów, Jan Bojarski, właściciel realności, Lwów. Józef Brandys, urzędnik banku, Lwów. Dr. Karol Czerny, adwokat krajowy, Lwów. Kazimierz Dziedzicki, sekretarz Towarzystwa ubezpieczeniowego „Wisła“, Lwów. Adolf Franz, właściciel restauracji, Lwów. Marceli Friedmann, sekretarz Towarzystwa „Runione Adriatica di Sicurtà“, Lwów. Szymon Führer, majster ślusarski, Lwów. Tadeusz Gustowicz, właściciel agencji handlowej, Lwów. Jerzy Hahn, majster szewski, Lwów. Władysław Hennig,

kapitaista, Lwów. Dr. Włodzimierz Iwasieczko, adwokat krajowy, Lwów. Józef Kronik, właściciel dóbr, Lwów. Hipolit Matkowski, właściciel realności, Lwów. Dr. Izidor Mayer, kandydat adwokatury, Lwów. Dr. Tadeusz Mozzyński, właściciel dóbr, Lwów. Jan Muszyński, kupiec, Lwów. Wacław Nagórski, inżynier, Lwów. Natan Oberländer, urzędnik filii wiedeńskiego Banku związkowego, Lwów. Michał Olszewski, rękawicznik, Lwów. Dr. Jan Pagert, profesor Uniwersytetu, Lwów. Markus Philip, właściciel młyna, Lwów. Stanisław Pieńczykowski, urzędnik Banku krajowego, Lwów. Jan Popielecki, inżynier, Lwów. Dr. Pinkas Pordes, adwokat krajowy, Lwów. Julian Reiniger, właściciel realności, Lwów. Jan Wacław Smutny, urzędnik Towarzystwa kredytowego ziemskiego, Lwów. Gabryel Sokolnicki, właściciel zakładu wyrobów elektrycznych, Lwów. Tadeusz Sokulski, sycerz, Lwów. Antoni Sołtys, kupiec, Lwów. Jan Sosin, właściciel fabryki wędlin, Lwów. Julian Tanz, kierownik firmy „Filipa Haasa Snyowie“, Lwów. Tadeusz Kajetan Wilusz, sekretarz Powszechnego zakładu pensyjnego, Lwów.

Jako zastępcy sędziów przysięgłych zostali wylosowani pp.: Mojżesz Appel, właściciel zakładu fotograficznego, Lwów. Wilibald Breiter, inżynier prywatny, Lwów. Michał Hahn, właściciel realności, Lwów. Dr. Aleksander Hausmann, adwokat krajowy, Lwów. Emil Lewicki, przemysłowiec, Lwów. Józef Łesiów, urzędnik Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, Lwów. Adam hr. Łoś, urzędnik Wydziału krajowego, Lwów. Antoni Pieniędzy, rzemieślnik, Lwów. Jan Stankiewicz, właściciel fabryki ślusarskiej, Lwów.

(Δ) **Zgubiono**: złotą broszkę podłużną z koralem; srebrną bransoletkę.

(Δ) **Niewierna żona**. Właściciel Hryńko Leszczyński w Bukowie doniósł wczoraj policyi, że żona jego, Marya ukradła mu z kufra 606 kor. i uciekła ze swoim kochankiem, Mikołajem Świecem do Lwowa.

(Δ) **Zemsta za rumację**. Szklarz Aron Kordon usunięty został przymusowo z mieszkania przez właściciela domu przy ul. św. Marcina 1. 9 a), N. Baracha. Wczoraj, gdy żona Baracha była sama w mieszkaniu, przyszedł Kordon i poczęł w gwałtowny sposób szukać jej męża po pokoju, szafach, a nawet w łóżku. Nie znalazłszy go, porwał szklankę i uderzył nią w duże lustro, które rozbiło się na drobne części, następnie rozbił kredens i zniszczył inne sprzęty. Gdy Barachowa ochłonęła z przerażenia i poczęła wołać o ratunek, napastnik zbiegł, wyrządzając szkodę na około 2000 kor.

(Δ) **Ukarana nieostrożność**. Marya Wasylyszyn wyskooczyła wczoraj w ul. św. Zofii z wozu tramwayowego, przyczem upadła na bruk, potłukła sobie i zraniła w twarz.

(Δ) **Kronika policyjna**. Maryi Prysałowiczowej, zamieszkałej przy ul. Sykstuskiej 1. 43, skradziono książeczkę wkładkową galijskiej Kasy oszczędności, opiewającą na 90 kor, banknot 20 koronowy i dwa złote pierścionki.

Z ganku realności przy ul. Grodeckiej 1. 47 skradziono p. Maryi Czeżek wywieszony dla przewietrzenia damskie futerko kangrowe.

Na pl. Gołuchowskich, obok przystanku tramwayowego, przytrzymał wczoraj notowanego złodzieja 20-letniego Waleryana Piazzę w chwili, gdy kupcowi z Bursztyna Mojżeszowi Glocerowi skradł z kieszeni spodni pulares z kwotą 340 kor.

Do kantoru farbiarni przy ul. Kochanowskiego 1. 16 włamał się wczoraj w jasny dzień złodziej i ukradł dwa palty zimowe i drobną kwotę pieniężną.

(Δ) **Rozprawa karna** przeciw Antoniemu Poznańskiemu, praktykantowi rolniczemu bez zajęcia i Adolfowi Ruskiewiczowi, zarobnikowi, którzy w nocy z 12 na 13 lutego b. r. w Moszkowie, we dworze Stanisława hr. Zyberg-Platera rozbili kasę wertheimowską i skradli z niej 13.955 koron, zakończyła się wczoraj po południu.

Na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych skazał trybunał Poznański na karę siedmioletniego ciężkiego więzienia z wliczeniem czasu, spędzonego w więzieniu śledczym i na wydalenie go z granic Austrii po odbyciu kary, Ruskiewiczza zaś na pięć lat ciężkiego więzienia z wliczeniem aresztu śledczego.

(Δ) **Znaleziono**: w wozach miejskiej kolei elektrycznej: dwa parasole, dwie laski, lampę, książkę i atlas geograficzny.

(Δ) **Wypadek przy pracy**. Na robotnika Michała Boromyja, zatrudnionego przy regulacji Pełtów, upadł wczoraj znaczny kawał ziemi i zgruchotał mu koń w lewej nodze. Pogotowie Towarzystwa ratunkowego odwiozło go do szpitala powszechnego.

(Δ) **Krwawa awantura**. W szynku N. Falika przy ul. Kleparowskiej 1. 17 rozegrała się wczoraj wieczorem krwawa scena. Żona robotnika Ksawera Cisowska, przyłapałszy swego męża, Karola, na pijatce w towarzystwie nieznanej sobie kobiety, ugodziła tę ostatnią tak silnie szklanką w głowę, że ta padła na ziemię, brocząc krwią. Wezwane pogotowie ratunkowe odwiozło ranną do szpitala powszechnego. Jak stwierdzono, ranna nazywa się Karolina Daćko.

△ Złodziejka sklepowa. Policja aresztowała wczoraj niejaką Sprincę Wagnerową z Waryż, która od dłuższego czasu krađa rozmaite towary w sklepie kupca Henryka Reichera przy ul. Boimów 1. 11. W posiadaniu Wagnerowej w czasie przeprowadzonej rewizji znaleziono rozmaite towary łokciowe, skradzione u Reichera, wartości 240 kor.

△ W magazynie konfekcyj damskiej braci Stauberów przy pl. Maryackim 1. 7 spełniono wczoraj w nocy kradzież. Niewyśledzony na razie sprawca dostał się od podwórza do piwnicy pod sklepem, a ztąd do sklepu, zkąd z kasy skradł 300 kor. gotówką. Jako podejrzanego o tę kradzież aresztowała policja b. służącego tej firmy Łukasza Białego, oraz Maryę Hesinkową, Kazimierza i Katarzynę Sikorów, u których w mieszkaniach znaleziono wiele rzeczy, pochodzących ze sklepu Braci Stauberów.

△ Dziki żart. Majlech Fränkel, mleczarz z Uhnowa, jadąc wczoraj ul. Akademicką wózkami uderzył „z żartu“ tak silnie woznię dorozkarskiego Jana Pirozkiego w głowę, że ten spadł z kozła i dotkliwie się potłukł. Fränkla pociągnięto do odpowiedzialności karno-sądowej.

— Wypadek w górach. Jedną z wie-deńskich korespondencji donosi, że turystę Pawła Preussa, który od kilku dni zaginał, znaleziono żywego niedaleko Kogelwand. Spadł on z wysokości 400 metrów.

— Zamach samobójczy. W gminie Moor, na Węgrzech, targnął się dnia 14 b. m. na swe życie 24-letni Emeryk bar. Trautenberg, rezerwowego podporucznika huzarów, syn właściciela dóbr, strzelwisy do siebie w okolicę serca z rewolweru. Stan desperata jest groźny. Powodem zamachu samobójczego miało być powołanie go do ćwiczeń wojskowych.

— Gryzobraniem w Poznaniu zapowiada się w tym roku bardzo obficie. Z pod Bydgoszczy donoszą, że w tamtejszej okolicy, obfitującej w rozległe lasy, bawi kilku handlarzy z Berlina, którzy zakupili już grzybów za przeszło 50 tysięcy marek.

— Kara za poświęcenie pól. *Kuryer Litewski* donosi, że w Krotoszynie w powiecie nowogrodzkiem właściciele tamtejsi prosili proboszcza, aby poświęcił ich pola. Właśnie w chwili gdy proboszcz ks. Bołtuć z wodą święconą i kropidłem wyruszył na pola, przejeżdżał pociągami, isprawnik nowogrodzki i z wagonu zobaczył na polu księdza i kilkunastu ludzi. W rezultacie wytoczono śledztwo, i proboszcz krotoszyński uznany za winnego, skazany został na 10 dni aresztu.

— Zajęcie w soborze św. Włodzimierza w Kijowie. Dnia 5 b. m., w soborze św. Włodzimierza, podczas nabożeństwa jakiś nieznamy mężczyzna wszedł na ambonę i zaczął przemawiać. Zajęcie to wśród modlących się wywołało wielką konsternację. Nieznajomy mówił, iż jest żydem, lecz prawdziwie pojął Chrystusa. Dalej twierdził, iż chrześcijaństwo mylnie sądzi, iż żydzi na Wielkanoc używają krwi chrześcijańskiej, powodem czego było aresztowanie Bejlisa. Mowę wyprowadzili ze świątyni stróże i odstawili do cyrkułu żybedzkiego. Zajęcie powyższe nie przerwało nabożeństwa. W cyrkule policyjnym nieznamy potwierdził, że jest żydem, odmówił jednak podania swego nazwiska, w zredagowanym protokole o zajściu podpisał się on pseudonimem Szmul Herszowicz.

Dnia 6 b. m. aresztowany badany był przez lekarza miejskiego, Bielawskiego. Lekarz osądził, iż jest on najzupełniej normalny, wskutek czego nieznanego oddano do dyspozycji sędziego śledczego drugiego cyrkułu w Kijowie. Poczyniono kroki celem stwierdzenia prawdziwego nazwiska nieznanego. Przy aresztowanym znaleziono kilka rekopisów, w których autor porusza różnorodne tematy. Sędzia śledczy wydał rozporządzenie osadzenia aresztowanego w więzieniu.

— Proces o mord rytualny w Kijowie. W dalszym ciągu rozprawy obrońca Zarudny uczynił wniosek, aby trybunał przesłuchał Pawłowicza w związku z zeznaniami Gołubjewa o rozdawaniu proklamacyj. Przewodniczący odpowiedział, że wniosek ten nie ma żadnego związku ze sprawą, przeciw czemu obrona zaprotestowała.

Kiedy Gołubiew w dalszym toku swych zeznań znow wspominał o Pawłowiczu, obrona znow żądała przesłuchania Pawłowicza. Przewodniczący wezwał obronę do porządku.

Świadek Sacharow na oświadczyła, że nie wie o całej sprawie. Prawdopodobnie Ołena Szachowskaja bledziła po pijanemu. Chłopca Koliuszina nie zna. Chłopca tego skonfrontowano z Sacharówną. Potwierdza, że był przy rozmowie Sacharówny z Szachowską, która opowiadała, że jakiś człowiek z czarną brodą ciągnął Juszczyńskiego do cegielni.

W dalszym ciągu rozprawy przesłuchano urzędnika dla spraw szczególnych przy gen.-gubernatorze. Oświadczył on, że wniesiono podanie o pozwolenie na budowę ochronki na gruntach fabryki Zajcewa, ale gdy zbadane zostało, że idzie o budowę bożnicy, władze odmówiły pozwolenia.

Następnie archimandryta Antonow zeznał w sprawie męczenia i zabijania dzieci przez żydów. Oświadczył, że są dokumenty o dwu takich wypadkach w XVIII. stuleciu.

Zastępca pryw. oskarżyciela zaproponował dołączenie tych dokumentów do protokołu sądowego, czemu sprzeciwił się prokurator.

Służący fabryki Zajcewa, Papeczuk zeznał, że dzieci często huštały się koło dziedzińca fabryki. Gdy Bejlis na nie krzychał, uciekały. Z żydów mieszkali na tym dziedzińcu tylko zarządca fabryki Duborik i Bejlis. Tego ostatniego często odwiedzał Schneersohn, który nie nosi brody.

W pierwszych miesiącach r. 1911 pracował w fabryce siodlarz Berko Gulka. Ten zeznał, że pracował w fabryce Zajcewa w styczniu i pierwszej połowie lutego i miał tam swe własne narzędzia, które odcinając z fabryki zabrał z sobą. W kwietniu znowu wstąpił do fabryki, a odszedł w maju. Ponieważ wtedy przyrzeczono mu, że po trzech dniach znowu dostanie pracę, zostawił narzędzia na miejscu. Podczas rewizji skonfiskowano je i przedłożono sądowi. Gulka poznał je jako swoją własność.

Zastępca osk. pryw. stwierdził, że gdy Gulka w piątek wieczorem odcinając z fabryki, zostawił narzędzia, wracał zaś dopiero w niedzielę do pracy.

Przy konfrontacji Papeczuka z Gulką pierwszy utrzymywał, że Gulka w lutym przeniósł się ze swego mieszkania przy ulicy Kurylewskiej do fabryki Zajcewa. Gulka jednak oświadczył, że nie pracował tam, gdzie znajdowała się stajnia, która się potem spaliła.

Stefan Aleksiejew, który pracował w fabryce Zajcewa, zeznał, że w czasie znalezienia zwłok mieszkał w suterenach.

W Kijowie dokonano nowych konfiskat i nałożono nowe kary: Skonfiskowano broszury „Nastolnaja kniga po jewrejskemu woprosu“ i „O rytuale jeromonacha Serapiona“, rozrzucone przez prawników. Takież los spotkał broszurę „M. Bejlis“, stojącą w obronie oskarżonego. Nadto pociągnięto do odpowiedzialności sądowej redaktora *Kijewlanina* i nałożono znowu karę 500 rubli na redakcję *Kijowskiej Myśli*.

Na polecie kijowskiej uległy konfiskacie *Riecz*, *Sowremiennoje słowo* i inne pisma.

Minister Makłakow zabronił zwoływania zebrań w sprawie Bejlisa. Zabroniono również sprzedaży broszur w sprawie zabójstwa Juszczyńskiego.

Kronika zagraniczna.

* Echa strasznej katastrofy na morzu. Wielu podróżnych „Karmantli“, którzy wczoraj po południu przybyli do Liverpoolu, obszernie opowiadają szczegóły katastrofy „Volturna“. Przedewszystkiem podnieść należy oświadczenie p. Harta, który był autorem pierwszego dokładnego sprawozdania w *Evening News*. Stwierdza on, że wszelkie wiadomości o panice, jaka ogarnęła załogę „Volturna“, oraz o tem, że kapitan Juch groził swym ludzom rewolwerem, są bezpodstawne. Przeciwnie, podczas strasznych zajęć panował wśród załogi największy porządek. Jedną z łodzi ratunkowych doprowadziła aż 56 kobiet i dzieci na pokład okrętu „Car“. Rodzice niektórych dzieci tych dostali się na inne okręty, a odwrotnie znowu dzieci niektórych z tych kobiet znalazły się na okręcie „Seidlitz“.

Panna Helena Ellis z Filadelfii opowiada: Widok najstraszniejszy był o godzinie 1 w nocy, Słyszeliśmy dochodzące aż do nas wołanie o pomoc i widzieliśmy mężczyzn i kobiety występujące z okrętu. Kobiety na „Karmantli“ płakały, było to rzeczą okropną być tak blisko i nie móc pomódz.

Jeden z podróżnych „Karmantli“ opisuje scenę, jak to na pokładzie „Volturna“ jakiś mężczyzna, z wyglądu robotnik, z początku długiego czasu coś mówił do pewnej kobiety, a potem włożył jej, dwójgu dzieciom i sobie samemu pasy ratunkowe, poczem kobietę i dzieci wrzucił do morza i sam z niemi wyskoczył. Podziwiałem odwagę tego człowieka i zaufanie kobiety i dzieci do niego. Był on dobrym pływakiem, a jedyną jego nadzieją było, że któryś z okrętów obrazu tej sceny. Większość nieszczęsnych utonąła. Byliśmy oddaleni zaledwie o ćwierć mili i nie mogliśmy pomódz.

Wielkie nieszczęście głównie spowodowane zostało niefortunnymi manewrami łodzi ratunkowych „Volturna“.

Inny świadek opisuje inną scenę, jaka się rozegrała na „Volturnie“. „Widok był wprost nie do opisania. Ludzie ci widzieli, że nie możemy im pomóc i stali zbici w gromadkę, z wszelkimi oznakami największej rozpacz“.

Straszna katastrofa w kopalni węgla.

W kopalni węgla „Universal“ w miejscowości Senghenyd, w pobliżu Cardiff, nastąpiła wczoraj eksplozja właśnie w chwili, gdy 700 robotników zjechało w głąb do roboty. Z zasypanych wskutek eksplozji robotników wydobyto 327 i 6 zwłok. Przypuszczają, że liczba zabitych wyniesie 150.

O katastrofie tej donoszą, nadeszłe dziś w nocy depesze następujące szczegóły:

Katastrofa w kopalni „Universal“ przewyższa swymi rozmiarami inne katastrofy, jakie dotychczas wydarzyły się w Walii. Była godzina 8 rano, gdy w okręgu kilku mil odcenne głucho detonacje. Tłumi ludzi pośpieszyły natychmiast do kopalni, gdzie dowiedziały się o wybuchu, który nastąpił wkrótce po zjechaniu do kopalni szychty dziennej. Wybuch był tak silny, iż trzech ludzi, którzy przechodzili w chwili wybuchu w odległości 20 metrów od kopalni, zostało rozerwanych w kawałki. Natychmiast rozesłano telegramy do wszystkich pobliskich kopalni z prośbą o wysłanie oddziałów ratunkowych. O godzinie 9 wzięto się do akcji ratunkowej. Koło godziny 11 otrzymano wiadomość, że 300 górników uratowano i że znaleziono 6 zwłok. Tymczasem tłumi otaczały kancelaryę kopalni, aby dowiedzieć się o losie swych bliskich. Gdy obok tłumów przenoszono zwłoki zabitych rozgrywały się pełne grozy sceny.

Starszy inspektor kopalni oświadcza, że wszyscy górnicy, którzy znajdowali się w zachodniej stronie kopalni, są uratowani i że w sypie na stronie wschodniej znajduje się 418 górników. Zarząd kopalni czyni wszystko, co możliwe, aby górników uratować; do ostatniej chwili nie można ratunku zaniechać.

Król wysłał telegram z zapytaniem o szczegóły katastrofy i z wyrazami współczucia. Również nadeszła telegram królowa.

Urządowo donoszą, że gaszenie ognia w sypie „Lancaster“ idzie skutecznie i że robotnicy ratunkowi mają nadzieję dostania się do zamkniętych górników, jednakowoż najwięksi sangwinicy nie żywią nadziei, aby udało się zastać ich żywych. Zwłoki wydobyte z pod ziemi są strasznie pokiereszowane i po większej części nie zdołano stwierdzić ich tożsamości. W dwóch wypadkach ustalono tożsamość tylko na podstawie sztucznych zębów i reszek kości. W liczbie zabitych i nieodzyskanych są całe rodziny, złożone z 5—7 osób.

Około północy robotnicy ratunkowi, przybyli z dołu, donieśli, że znaleźli zwłoki jeszcze pięciu górników.

O godz. 1 nad ranem na spodzie sypu w miejscu, w którym pożar ustał, znaleziono jednego górnika żywego. Trzech lekarzy spuściło się w dół, a przybyszy na miejsce, kazali sobie podać balony z tlenem, ciepłą wodę i pościel.

O godz. 2 rano znaleziono dwóch dalszych robotników żywych pod gruzami zawałonego rusztowania z drzewa.

Wczoraj po południu ogień w kopalni jeszcze szalał.

W kopalni było zamkniętych 931 robotników. Dotychczas uratowano 511.

Według ostatnich wiadomości, wykluczona jest prawie wszelka nadzieja uratowania zamkniętych 418 górników. Akcję ratunkową wstrzymano. Będzie ją można wznowić dopiero z chwilą, gdy pożar będzie zgaszony, lub sam ustanie.

Notatki literacko-artystyczne.

Sezon koncertowy 1913—1914. Z galie. Biura koncertowego M. Türka nadesłano nam następujący komunikat: Nowy sezon koncertowy rozpoczyna biuro z dniem 3 listopada b. r. Wychodząc z tego samego stanowiska, na jakim stała w ubiegłych latach, agencja ogłasza przedewszystkiem cykl 10 wielkich koncertów abonamentowych w sali Teatru miejskiego, w których wystąpią siły, należące bez wyjątku do pierwszego szeregu współczesnego świata muzycznego.

Cykl ten obejmuje produkuje następujących zespołów i artystów:

I. Misza Elman, skrzypek. II. Eugeniusz d'Albert, pianista. III. Grzegorz Bakłanow, barytonista Nadwornej Opery w Wiedniu, oraz innych scen stołecznych i Lidia Liptowska, sopranistka. IV. Eugeniusz Isaye, skrzypek. V. i VI. Dwa koncerty symfoniczne orkiestry filharmonicznej z Pragi pod dyrekcją dr. W. Zemancka, z udziałem solisty Pawła Kochańskiego (skrzypka) z Warszawy. VII. Józef Śliwiński, koncert z orkiestrą. VIII. Pablo Casals, wioloncelista. IX. Selma Kurz-Halban, primadonna Nadwornej Opery wiedeńskiej. X. Karol Dalmore, pierwszy tenor Opery paryskiej i Metropolitan w Nowym Jorku.

Dotychczasowe powodzenie i zaufanie, jakim publiczność w ubiegłych sezonach darzyła sery koncertów abonamentowych gal. Biura koncertowego M. Türka, skłaniają agencję do urządzania jeszcze dwóch popularnych cykli w abonamencie w sali Towarzystwa muzycznego, które sądcąc z dotychczasowych zgłoszeń o miejsca, znalazły najwyższe uznanie muzycznych sfer. Cykl II. obejmuje wszystkie kwartety smyczkowe Beethovena, które w pięciu wieczorach wykonane zostaną przez najznakomitszy zespół współczesny, Kwartet Brukselski. Cykl III. wreszcie poświęcony jest w czterech wieczorach utworom fortepianowym Fr. Chopina. Wykonawcą będzie pianista Artur Rubinstein.

Zamówienia abonamentów, dających na-

bywcom znaczne zniżki w cenach miejsc, przyjmuje od 25 b. m. skład nut W. Zadurwicza, ul. Akademicka 1. 8. Ilustrowany prospekt koncertowy okaże się w połowie października.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we środę, dnia 15 października, „Bajka o wilku“, sztuka F. Molnara. — We czwartek, 16 października, „Borys Godunow“, opera Mussorgskiego. Występ Adama Didura, w partyi tytułowej. — W piątek, 17 października, (wznowienie) „Rozwiedzmy się!“ komedia W. Sardou. W roli Cypryanu występ p. M. Orsza, uczeniocy R. Żelazowskiego. — W sobotę, 18 października, o godz. 3 m. 30 po południu „Zbojcy“ tragedia F. Schillera. — W sobotę, 18 października, o godz. 7 m. 30 wieczorem „Robert Dyabel“ opera Meyerbeera, występ gościnny Adama Didura i Stan. Korwin-Szymanowski.

Repertuar Teatru Nowego we Lwowie.

Dziś, w środę, 15 października, „Obrona Częstochowy“. — We czwartek, 16 października, „Sprawa Mathieu“. — W piątek, 17 października, „Sprawa Mathieu“.

Wiec burmistrzów 30 miast.

Lwów, 15 października.

Dziś przed południem o godzinie 10 rano rozpoczął obrady w wielkiej sali ratuszowej Wiec 30 miast w sprawie ostatnich klęsk elementarnych.

Na wiec, prócz przedstawicieli 30 miast przybyli posłowie: dr. Adam, dr. Stesłowicz, dr. Halban, dr. Lisiewicz, dr. Rutowski, Rauch i dr. Alfred Zgórski.

Zebrań zagał burmistrz Podgórz poseł Maryewski, który powitałszy uczestników, oznajmił, że prezes Związku 30 miast, dr. Doliński z Przemyśla nie mógł przybyć na zebranie z powodu choroby. Następnie przedstawił mowca obraz zniszczenia i klęsk elementarnych, które nawiedziły nasz kraj i odbiły się fatalnie również na naszych miastach, które nie wiedzą zkad wziąć pieniędzy na pokrycie najważniejszych wydatków. Ludność miast składa się przeważnie z rękodzielników, kupców, przemysłowców i robotników, którzy coraz mniej mają zarobków i dochodów. Wskutek tego upadł ruch w fabrykach, zapotrzebowanie robotnika jest coraz mniejsze i będzie coraz mniejsze. To wymaga jak najwcześniejszej akcji. Komisya nieustająca 30 miast postuluje te przedstawia już parlamentarnej lewicy sejmowej, która te postulaty przyjęła jako swoje i przedstawiła JE. P. Namiestnikowi i JE. P. Marszałkowi krajowemu do zatwierdzenia.

Upadek miast, to upadek kraju. Obowiązkiem naszym ten kraj ratować. Dlatego mowca prosi o jak najszybszą dyskusję i uchwalenie odpowiednich wniosków.

Następnie poseł dr. Maiss, burmistrz miasta Bochni, przedstawił obszerny referat, omawiający nędzę panującą w naszych miastach i podał środki obmyślenia sposobów uzyskania odpowiedniej pomocy od Rządu tak dla gmin miejskich, jak i dla ubogiej ludności. Sposoby te streszczają się w rezolucji następującej treści:

1. Wiec 30 miast galicyjskich przyłącza się do akcji podjętej przez komisję parlamentarną Koła polskiego przy współdziałaniu naczelników Rządu krajowego i antononii krajowej, do akcji, podjętej przez demokratyczną lewicę sejmową w dniach 4 i 5 bm., oraz do uchwał i postulatów przez nią powziętych.

2. Wiec domaga się od Wydziału krajowego i Rządu ułatwienia gminnego kredytu na prowadzenie koniecznych budowli miejskich, oraz celem pokrycia niedoborów budżetowych, powstałych wskutek niedostatecznego wpływu dodatków do podatków, a nadto wskutek nadzwyczajnych wydatków przy naprawie budynków miejskich, dróg i bruków miejskich, spowodowanych klęskami elementarnymi roku bieżącego.

3. Wiec domaga się od Rządu i kraju wstrzymania egzekucyj już wdrożonych i wdrożyć się mających, celem ich ściażnięcia, w szczególności domaga się także czasowego cofnięcia rozporządzenia krajowej dyrekcji skarbu, na zasadzie którego dochód z dodatków miejskich i z subwencji za zniesione prawo propinacyi, ma być w pierwszym rzędzie obracany na pokrycie zaległych podatków i prestacyi, a dopiero pozostała reszta, po pokryciu zaległości ma być wypłacona gminom.

4. Wiec domaga się od Wydziału krajowego wzięcia pod rozwagę praktycznego zarządzania funduszami zakładowymi gmin, złożonymi w kasach miejskich, pozostałymi z dawnych opłat szynkarskich, bardzo nisko oprocentowanymi i stosunkowo znikomym dochód przynoszącymi celem umożliwienia gminom wprowadzenia inwestycji miejskich

kulturalnych, a z natury rzeczy do podniesienia dochodów miejskich służyć mających.

5. Wice domaga się od Rządu pomocy na naprawę bruków i dróg miejskich, zniszczonych ulewami w r. 1912 i 1913.

6. Wice domaga się wydatniejszej subwencji na budowę szkół z funduszy uchwalonych już przez Sejm w kwocie 5 milionów koron.

7. Wice żąda z całym naciskiem od Rządu i kraju taniego kredytu dla miejskich kas oszczędności, Stow. kredytowych, Spółek rękodzielniczych, akcyj. banku związkowego dla Stow. zarobkowych i gospodarczych, oraz instytucji finansowych, celem przysięcia z pomocą zarządom miast, a w szczególności rękodzielnikom, kupcom i przemysłowcom.

8. Wice domaga się łącznie z uchwałą komisji parlamentarnej Koła polskiego i lewicą sejmową, wprowadzenia w życie wszelkich budowli rządowych w miastach, celem umożliwienia ludności miejskiej zarobkowania.

9. Wice przewidując katastrofę głodową w zimie, a w szczególności na przedmoku, domaga się kredytu na zakupno artykułów żywności i opału, celem rozdania ich po własnych kosztach ludności miejskiej, domaga się dalej udzielania na kredyt gminom opału i materiału budowlanego z lasów rządowych.

10. Wice domaga się dla ludności miejskiej, trudniącej się rolnictwem, takich samych ulg, jakie otrzymała lub otrzyma ludność wiejska, a w szczególności ziarna na zasiew, paszy i soli bydłowej, domaga się dalej obniżenia taryf przewozowych dla tych wszystkich artykułów.

11. Wice domaga się odpisania podatków zarobkowych dla rękodzielników i drobnych kupców, oraz rozdzielania zaległych podatków na dłuższy przeciąg czasu.

12. Wice domaga się czasowego zawieszenia cła na zboże i artykuły spożywcze i sprowadzania mięsa zagranicznego w większej, niż dotąd, ilości.

Przewodniczący odczytał następnie telegramy od posłów dr. Bandrowskiego i Srokowskiego, którzy przyłączają się do akcyj 30 miast i obiegują popierać ją usilnie.

W dyskusji, jaka się rozwinęła, burmistrz miasta Rzeszowa, poseł dr. Krogulski postawił wniosek, aby domagać się jak najrychlejszego przeprowadzenia sejmowej ordynacji wyborczej, która dotychczas miasta bardzo krzywdziła.

Poseł dr. Halban zwrócił uwagę, że nie tylko lewica sejmowa, ale również frakcja konserwatywna szczerze i gorąco zajmuje się i zajmowała postulatami 30 miast. Mowca zauważył, że silniejszy i skuteczniejszy będzie nacisk na Rząd, jeśli przydyum Związku powoła się nie tylko na lewicę sejmową, ale także na frakcję konserwatywną. Akcja w sprawie nędzy naszych miast powinna być akcją odrębną.

W sprawie formalnej zabrał głos burmistrz miasta Tarnowa poseł dr. Tertil. Mowca prosił, aby ta doniosła akcja nie miała charakteru „tarcia poszczególnych stronnictw politycznych“, bo to byłoby dla niej zabójcze. (Oklaski).

Następnie poseł Tertil postawił wniosek, by natychmiast wysłać do Wiednia telegramy do P. Namiestnika, P. Marszałka krajowego i Prezesa Koła polskiego z zawiadomieniem o dzisiejszym zebraniu i rezolucjach, oraz z żądaniem jak najrychlejszego zwołania Sejmu, celem uchwalenia sejmowej reformy wyborczej.

Wniosek ten przyjęto bez dyskusji i telegram taki wysłać.

W dalszym ciągu dyskusji zabierali głos burmistrz wielicki p. Aywas, asesor Rady miejskiej w Podgórzu Rollé, poseł Zgórski, który zapatrywał się pesymistycznie na akcję Rządu i radził liczyć więcej na swoje siły, p. Jugendfeind, burmistrz miasta Krosna, p. Steuermann, burmistrz miasta Sambora, poseł Stern, burmistrz miasta Buczacza, który postawił wniosek, aby wyrazić przewodniczącemu gorące podziękowanie za prowadzenie obrad (oklaski) i aby sprawozdanie z dzisiejszego wiecu wydrukować.

Zabierali jeszcze głos dr. Mandel, wiceburmistrz z Tarnopola, dr. Nimhin, burmistrz ze Stanisławowa i dr. Krogulski, który postawił następującą rezolucję:

1. Zebranie uznaje za niezbędne jak najrychlejsze zwołanie Sejmu krajowego, przeprowadzenie reformy ordynacji wyborczej sejmowej, gdyż obecna ordynacja krzywdzi niesłychanie ludność miejską, nie dając jej zastępstwa, jakie się jej w Sejmie ze względu na siłę inteligencji, sumę opłacanych podatków i liczbę ludności należy.

2. Wzywa się Wydział krajowy, aby skoro to tylko będzie możliwem, postarał się u Sejmu o realizowanie wydatniejszego uposażenia funduszy komisji przemysłowej i patronatu rękodziel.

3. Wzywa się Rząd, aby przez swoje władze przemysłowe I. instancyj i instruktorów przemysłowych przyspieszył zorganizowanie po miastach powiatowych związków przemysłowych.

Po przemowie burmistrza Kołomyi posła

Kleskiego referent poseł Maiss przedstawił raz jeszcze wszystkie wnioski i podał je pod głosowanie.

Wnioski referenta i rezolucję dr. Krogulskiego uchwalono. Uchwalono też następujące wnioski posła dr. Alfreda Zgórskiego: „Wice uchwala żądać, aby Sejm krajowy w najbliższej przyszłości znacznie powiększył fundusze zakładowe Banku krajowego i rozszerzył granice jego emisji komunalnych i kolejowych, jako też prawo przyjmowania pieniędzy wkładowych.

Celem zaś ułatwienia wynikłych ztąd emisji i umożliwienia Bankowi krajowemu udzielania kredytu publicznego, komunalnego i przemysłowego, zażądać należy od skarbu państwowego, aby dla pewnej poważnej części nowych emisji pokrył różnicę kursów, a na szereg lat różnicę procentu, jaka w porównaniu do kursu i stopy procentowej z przed r. 1912 na targach pieniężnych powstała, a którą Bank krajowy będzie musiał przyznać pożyczkom, na ten cel poza granicami Państwa zaciągnąć się mającym“.

Uchwalono następnie w razie gdyby Sejm był zwołany w październiku odbyć wtedy we Lwowie wiec 30 miast, w razie zaś, gdyby Sejm nie był zwołany, wiec taki zwołać najpóźniej do 15 listopada, oraz wybrać czterech delegatów z 10 miast i trzech delegatów z 10 miast, którzy przedstawiliby osobiście w Wiedniu P. Ministrowi skarbu, oraz P. Namiestnikowi, P. Marszałkowi krajowemu i Prezesowi Koła polskiego postulaty tych miast.

Przy końcu posiedzenia nadszedł z Wiednia telegram od Prezesa Koła polskiego dr. Lea z życzeniami owocnych i pomyślnych obrad oraz z prośbą przystania rezolucji do przejrzenia.

Podziękowaniem delegatom za udział w wiecu, zamknął przewodniczący obrady o godz. 1:45 po południu.

OSTATNIA POCZTA.

= *N. W. Abendblatt* pisze: Rumuński prezydent ministrów i minister spraw zagranicznych dr. Titu Majorescu wczoraj przybył do Wiednia z małżonką z Bukaresztu. Celem podróży jego jest wyłącznie porada u dwóch wybitnych lekarzy wiedeńskich w sprawie pani Majorescu, która od dość dawna jest cierpiącą, a ma wielkie zaufanie do lekarzy wiedeńskich. Minister zabawia tu w ścisłym odosobnieniu tylko przez czas potrzebny na poradę i bez wyjątku z nikim się nie zetknął.

= Namiestnik Czech ks. Thun bawi w Wiedniu.

= Podczas wczorajszych wyborów ścisłych posła do Rady państwa w drugim okręgu wyborczym w Wiedniu, w miejsce śp. posła Schuhmeiera wybrano posłem kandydata chrześcijańsko-społecznego dr. Mattaie, który otrzymał 9015 głosów. Kandydat socjalno-demokratyczny Eldersch otrzymał 8455 głosów.

= Wobec doniesień niektórych dzienników węgierskie Biuro koresp. stwierdza, że nieprawdziwą jest wiadomość, jakoby wyższe duchowieństwo i czynniki wojskowe, względnie Rząd austriacki lub inne czynniki zewnętrzne wpłynęły na to, iż rząd węgierski odmówił zezwolenia na otwarcie domu gry na wyspie św. Małgorzaty. Rząd węgierski sam stanął na tem stanowisku, że nie można zezwolić na otwarcie kasyna i domu gry w stolicy.

= Francuski minister wojny Etienne, który powrócił z granicy wschodniej, oświadczył wobec jednego z dziennikarzy, że zadowolony jest ze swej inspekcji, chociaż nie wszystko do tej chwili ukończono. Akcja jednakże poszła już tak daleko, że na razie wystarczy już w razie koniecznej potrzeby. Za kilka tygodni lub miesięcy, kiedy klasa żołnierzy 20-letnich powołana będzie pod broń i rozpocznie się kształcenie nowozaciężnych, a więc z początkiem roku przyszłego, Francja w armii swej uzyska najlepszą ochronę, jaką miała kiedykolwiek przedtem. Kraj może mieć zaufanie do tej armii.

= Belgijska Izba deputowanych zebrała się na nadzwyczajną sesję, celem obrad nad ustawą szkolną. Dyskusję generalną zgał przemówieniem minister oświaty.

= *Koburger Ztg.* na podstawie informacji, zasięgniętych z kół dworskich od księżnej wdowy Sachsen-Koburg-Gotha, podaje, że pogłoska o zaręczynach księżniczki Elżbiety rumuńskiej z następcą tronu greckiego, jest nieprawdziwa.

= Z zakresu spraw bałkańskich nadeszły następujące nowe wiadomości:

Skupczyna serbska zebrała się wczoraj na zwyczajną sesję. Prezydentem wybrano ponownie Andrzeja Nikolica.

W Sofii, w procesie przed sądem wojennym przeciw dowódcy brygady pułk. Petewowi, oskarżyciel rządowy wczoraj wygłosił oskarżenie, w którym przedstawił jako rzecz dowiedzoną, że Petew opuścił swą brygadę i przez to wywołał odwrót w popłochu.

Oskarżyciel zaproponował karę śmierci za tchórzstwo.

Demobilizacja turecka w Gallipoli, Erekl i Rodosto już się rozpoczęła.

= Prezydent Meksyku Huerta oświadczył przedstawicielowi Ameryki, że uwięzionym posłom nie się stanie. Większość uwięzionych będzie postawiona przed sąd.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 15 października. Dziś odbyło się na Wawelu nabożeństwo w 96-rocnicę zgonu Tadeusza Kościuszki.

Kraków, 15 października. Przed trybunałem orzekającym toczy się dziś rozprawa o zbrodni gwałtu publicznego i ciężkiego uszkodzenia ciała na osobie Wilhelma Rippera przeciw Egonowi hr. Starzeńskiemu. Oskarżony do winy się nie poczuwa. Przyznaje, że strzelał do Rippera, ale bez zamiaru, pod wpływem zdenerwowania. Przesłuchano 15 świadków, którzy zeznawali obciążająco.

Kraków, 15 października. W tych dniach odbędzie się rozprawa o szpiegostwo przeciw Eug. Gajewskiemu i Adamowi Ożądzie. Na ukończeniu jest śledztwo o zbrodnię szpiegostwa przeciw Wacławowi Krsekowi, Adolfowi Tiefenbrunnerowi i Wacławowi Rońskiemu.

Kraków, 15 października. Aresztowany Józef Olkusznik wniósł zażalenie do Izby raędnej przeciw aresztowi śledczemu. Izba areszt zatwierdziła. Olkusznik zgłosił odwołanie do sądu wyższego. Jak się okazuje, z aktów śledczych Olkusznika zginęły nietylko obciążające protokoły śledcze, ale i świadczące przeciw niemu kontrakty, listy i t. d.

Kraków, 15 października. Na zarządzenie sądu krajowego karnego we Lwowie tut. policyja zabrała księgi i korespondencje z filii „Canadian Pacific“. Zabranany materiał przesłany będzie do Lwowa.

Kraków, 15 października. Wczoraj wieczorem wywiązała się krwawa bójka między cyganami morawskimi a galicyjskimi w Ludwinowie. Zabity został Antoni Marcholik, rodem z Przyborza, a Morawach, śmiertelne zaś rany odniósł Wojciech Kwiatkowski z pod Kęt. Nadto zrąbano pięć osób ciężiej, a kilkanaście lżej. W walce wzięło udział około 100 osób.

Wiedeń, 15 października. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan polecił, aby ambasadorowi austro-węgierskiemu w Konstantynopolu, margrabiemu Janowi Pallaviciniemu, wyrażone zostało szczególne Najwyższe uznanie za jego ofiarną i owocną działalność podczas ostatnich wydarzeń.

Najj. Pan odwołał posła austro-węgierskiego, Karola Emilia księcia Fürstenberga z Bukaresztu i zamianował go ambasadorem w Madrycie, nadając mu przy tej sposobności godność tajnego radcy.

Wiedeń, 15 października. *Poln. Nachrichten* donoszą, że wczoraj odbyła się dwugodzinna narada u P. Prezydenta Ministrów hr. Stürgcha, w której wzięli udział P. Minister Długosz, J.E. P. Namiestnik dr. Korytowski i Prezes Koła polskiego dr. Leo. Narada poświęcona była sprawom krajowym, a zwłaszcza akcyi zapomogowej. Dziś rano przybywa do Wiednia J.E. P. Marszałek hr. Gotfuchowski.

Wiedeń, 15 października. *Polnische Nachrichten* upoważnione są do oświadczenia, że wiadomość o rzekomo zamierzonej zmianie osobistej w gabinecie z powodu choroby P. Ministra skarbu Zaleskiego są zmyśnione. W polskich kołach politycznych nie ulega wątpliwości, że P. Minister skarbu Zaleski pod wpływem dwóch miesięcy, który to czas, zdaniem lekarzy, wystarczy do jego wyzdrowienia, znowu obejmie urządowanie.

Wiedeń, 15 października. Zwołane na dziś posiedzenie komisji socjalno-politycznej nie odbyło się z powodu braku kompletu. Następnego posiedzenie zwołano na środę dnia 22 b. m.

Wiedeń, 15 października. Porucznik Schmotzer wniósł się wczoraj o godzinie 8 minut 50 rano z pasażerem por. Moltinim w Aspern, a wylądował o godzinie 12 m. 30 w południe w Banialuce.

Poznań, 15 października. (Tel. pryw.). Potwierdza się wiadomość, że prezesem komisji kolonizacyjnej zamianowano wyższego radcę regencyjnego Gansego, urzędnika pruskiego ministerstwa rolnictwa.

Łódź, 15 października. (Tel. pryw.). Sąd w Piotrkowie rozpatrywał sprawę techników odlewni żelaza w Rakowie, Karola Dowbora i Jana Urbańskiego, oskarżonych o należenie do P. P. S. Razem z nimi do odpowiedzialności pociągnięto także komisarza policyj w Częstochowie, Denisowa, co do którego ochrana miała również poszlaki, że brał udział w partyi. Denisow rozhoro-

wał się w więzieniu, a lekarze zakwestyjonowali jego poczytalność. Sprawę Denisowa wyłączono i osadzono go w Trokach dla obserwacji. Dowbora sąd skazał na 6 lat katorgi, Urbańskiego na 4 lata.

Grodno, 15 października. (Tel. pryw.). W poniedziałek dokonano tu szeregu rewizyj i aresztowań.

Petersburg, 15 października. Były prezes gabinetu bułgarskiego Sobolew umarł w miejscowości Zajmenty, w gubernii pskowskiej, gdzie posiadał dobra.

Moskwa, 15 października. Wskutek burzy lotnik Pawlenko po locie, który trwał godzinę, musiał wrócić do Moskwy.

Proces o mord rytualny w Kijowie.

Kijów, 15 października. (*Pet. Ag. tel.*) W dalszym ciągu rozprawy, świadek Sehnersohn, przesłuchany w sprawie morderstwa i znalezienia zwłok, zeznał, że o morderstwie dowiedział się od znajomych i z gazet. Cadyków nie zna i o „husytach“ nie ma pojęcia. Juszczyńskiego, Eugeniusza Czeberjaka i innych chłopców nie znał.

Następnie skonfrontowano Dobrzańskiego z Gołubiewem. Dobrzański oświadczył, że po raz pierwszy widział Gołubiewa w pobliżu dołu, gdzie z kolegą swym Antonowem pił wódkę. Podczas rozmowy z Gołubiewem Antonow oświadczył, że Juszczyńskiego nie zabił żydźci. Zwłoki przez 3 dni leżały zawinięte w dywan w mieszkaniu Czeberjaka. Margolina świadek nie znał.

Gołubiew obstawał przy tem, że Dobrzański wyraził się podówczas: „Bejlis jest moim przyjacielem. Jestem jego głównym świadkiem. Bejlis będzie uwolniony. Margolin sam to powiedział. Szachowski zeznania swe już zmienił“.

Duborik zeznał, że d. 17 marca rozpoczął się wywóz cegieł, który odbywał się także w dniu 25 marca mimo święta żydowskiego.

Baruch Zajcew, wnuk Jonasza Zajcewa, oświadczył, że zachowuje się obojętnie wobec kwestyi cadyków i husytów. Przyznał, że Bejlis przychodził do jego dziadka, aby tam piec mace.

Następnie odczytano list, jaki Bejlis wysłał z więzienia. Bejlis oświadczył, że list drugi, wysłany przy pomocy Kozaczarki, podpisał bez poprzedniego przeczytania go, oraz zapewnił, że w rozmowie z Kozaczarką nie wspominał o przezwisku latarnika.

Towarzysz dyrektora więzienia Krupniński i dozorca więzienia Omelianowski stwierdzili, że list Bejlisa, który skonfiskowano u Kozaczarki, wręczył przebrany dozorca żonie Bejlisa. Poprzednio list ten skopioiwano, aby go przedłożył sędziemu śledczemu.

Berlin, 15 października. Lotnik Stöffler zdobył nowy rekord światowy. Przebył on drogę 2220 kilometrów, gdy dotychczasowy rekord Brindejona wynosił 1386 kilometrów.

Strassburg, 15 października. Obradujący tu Zjazd niemieckich profesorów szkół wyższych postanowił następne zgrupowanie odbyć w Wiedniu.

Johannisthal, 15 października. W locie nocnym o dar narodowy Steffler o godz. 12 m. 5 w nocy wleciał z Johannisthal do Poznania. Ztamtąd o godz. 6 m. 5 rano wrócił do Johannisthalu. O godz. 6 m. 45 poleciał do Miluzu w Alzacji. Obecnie on jest w drodze do Darmstadt.

Johannisthal, 15 października. Wczoraj lotnicy Freindt i Linekogel podczas swego lotu w wysokości około 40 m. zderzyli się latawcami i spadli. Obaj lotnicy i towarzysz Linekogla zostali zranieni.

London, 15 października. Gdy przywódczyni sufrażystek pani Pankhurst wczoraj wieczorem chciała udać się na jakieś zgromadzenie, uwięziono ją.

Na Bałkanach.

Konstantynopol, 15 października. Stan zdrowia Enver-beya, który, jak wiadomo, przebył operację ślepej kiszki, nie jest zadowalający i prawdopodobnie okaże się konieczność drugiej operacyi.

Walona, 15 października. Przed kilku dniami przybył tu mąż zaufania Essada bazy Mohamad bey Frasccheri celem pogodzenia Essada z rządem prowizorycznym. Ponieważ jednak żądania Essada wprost odrzucono, rząd prowizoryczny otrzymał dziś od niego telegram, w którym zgłasza wystąpienie swe z gabinetu i zarazem oznajmia, że w Durazzo utworzył nowy rząd, z zakresem działania obejmującym Albanię środkową między rzekami Mati a Skumbi. Nowy rząd jest senatem, a członkami jego są delegaci miast Durazzo, Kawaja, Tirana i Szijak, prezesem zaś jest Essad.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Kroczyński.

NADESŁANE.

BILETY do wagonów sy-pialnych w kraju i z granicą... Biuro miastowe C. k. Kolei Państwowych we Lwowie... ul. Jagiellońska Nr. 3.

Niniejszem poczuwamy się do obowiązku złożenia najserdeczniejszej podzięk...

„Kursach sztuki stosowanej“ M. Wexówny rok szkolny otwarto, wpisy od 3 5 po południu.

Dr. Flora Mira Ogórek-Pankowa Specjalista chorób kobiecych i wewnętrznych po-wróciła i ordynuje od 11-12 i 3-4 po południu.

Świeżo opuściła prasę Księga Pamiątkowa... Zygmunta Krasieńskiego... Jan Janusiewicz egz. masażysta

Fryzyerka MARYA LECHOWA poleca P. T. Paniom swe usługi... Poszukuje się kupna Starych mebli mahoniowych

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Table with columns for various goods and services, including bank notes, bonds, and exchange rates. Includes sub-sections like 'I. Akcje za sztukę', 'II. Listy zastawne za 100 koron.', etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities, including Austrian and Hungarian bonds, and exchange rates for gold and silver.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities, including bank notes, bonds, and exchange rates for gold and silver.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities, including bank notes, bonds, and exchange rates for gold and silver.

WZGLĘDNY URZĘDOWY.

Licytacje.

L. cz. E 54/13 (10) (14122 3-3) Edykt licytacyjny. Na żądanie galic. Towarzystwa kredy-towego ziemskiego we Lwowie...

Wzajemnie już istnieją, bądź w toku po-stępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomienie będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania...

szu drogowego korzystną, przysługuje c. k. Namiestnictwu. Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 7 października 1913.

L. cz. E. 1155/13 (5) (14206 3-3) Edykt licytacyjny. Na wniosek Antoniego Markielowskiego odbędzie się dnia 22 października 1913 o godzinie 10 przed południem...

nie mieszkać w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Wadowice, dnia 10 września 1913.

L. cz. E. 2711/12 (13) (14262 2—3)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Powiatowej Kasy zaliczkowej i oszczędności w Rawie odbędzie się dnia 17 listopada 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie tut. biuro Nr. 3 licytacja:

a) realności lwh. 310 gm. Bełzec, składającej się z domu mieszkalnego z zabudowaniami i gruntami gospodarczymi i
b) realności lwh. 23 tejże gminy (rola) wraz z przynależnościami ad a) składającymi się z drzew owocowych i liśnych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) na 5000 kor.,

ad b) na 2970 kor.

Przynależności zaś:

ad a) na 290 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 3334 kor.,

ad b) 1980 kor.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Rawa, dnia 6 października 1913.

L. cz. E. 746/13 (14230 3—3)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Wojcika, syna Michała, odbędzie się dnia 29 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacja realności:

a) połowy lwh. 3 i

b) połowy lwh. 63 gm. Hoszów, stanowiących gospodarstwo wiejskie, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione na 2171 kor. 44 h.

Najniższa cena wynosi 1448 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokoły ocenienia itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki, dnia 17 września 1913.

L. cz. E. 923/13 (5) (14156 3—3)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Spółki kredytowej „Samopomoc” w Radziechowcu, zastąpionej przez adw. dr. Ciska w Radziechowcu, odbędzie się dnia 30-go października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III, licytacja 1/2 lwh. 943 gm. Cnielno wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest z przynależnościami oceniona na 881 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 534 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. III.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łopatyn, dnia 14 września 1913.

L. cz. E. 1434/13 (3) (14205 3—3)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Izaka Wallnera, Abrahama Schaji Wallnera, Samuela Wallnera, Mojżesz Jakóba 2 im. Wallnera i Wolfa Goldbergera, odbędzie się dnia 29 października 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 37, licytacja realności lwh. 486 ks. gr. gm. kat. Wadowice objętej, składającej się z pgr. i pbud., na której stoi parterowy dom drewniany o 3 ubikacjach.

Najniższa oferta 1500 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia

i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkać w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wadowice, dnia 12 września 1913.

L. cz. E. 596/13 (8) (14220 3—3)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa „Spar- und Credit-Verein” w Mielnicy, zastąpionego przez adw. dr. Jana Hryniewieckiego, odbędzie się dnia 24 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, w Mielnicy, licytacja realności obj.:

a) lwh. 1073,

b) lwh. 1076 i

c) lwh. 1208 ks. gr. gm. kat. Germa-

kówka, wraz z przynależnościami, składającymi się z parkanu i 53 sztuk drzewa.

Nieruchomości te wystawione na licytację, są ocenione:

ad a) lwh. 1073 na 3550 kor.,

ad b) lwh. 1076 na 5900 kor.,

ad c) lwh. 1208 na 4240 kor.

przynależności zaś na lwh. 1208 na 242 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 2366 kor. 67 h.,

ad b) 3933 kor. 34 h.,

ad c) 2988 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkać w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 23 września 1913.

L. cz. E. X. 238/13 (5) (14240 2—3)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności m. Stanisławowa, odbędzie się dnia 21-go listopada 1913, o godzinie 9-30 przed południem, w biurze Nr. 130, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków, licytacja następujących realności lwh. 3109 ks. gr. Stanisławów.

Cała realność położona przy ul. Wojskowej pod l. orj 4, składająca się z pbud. lk. 3190 o powierzchni 1907 m², na której znajduje się murowany parterowy dom mieszkalny o 9 pokojach z przynależnościami.

Wartość szacunkowa 93.000 kor.

Najniższa oferta 46.500 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 130.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkać w okręgu

sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. X.
Stanisławów, dnia 30 września 1913.

L. cz. E. X. 241/13 (4) (14243 2—3)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności m. Stanisławowa, odbędzie się dnia 25-go listopada 1913 o godzinie 10-30 przed południem w biurze Nr. 130, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności lwh. 346 ks. gr. Stanisławów.

Cała realność położona jest w Knihininie kolonii przy ul. Werta, składająca się z kompleksu gruntowego o powierzchni 80.327 m², z czego jest zabudowana przestrzeń około 3000 m² (trzy drewniane domy mieszkalne i budynki ekonomiczne), reszta zaś kompleksu jest łąka, mająca warunki do normalnego zabudowania.

Wartość szacunkowa 107.400 kor.

Najniższa oferta wynosi 53.700 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 130.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkać w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Stanisławów, dnia 29 września 1913.

L. cz. E. X. 240/13 (4) (14242 2—3)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności m. Stanisławowa, odbędzie się dnia 28 listopada 1913 o godzinie 10-30 przed południem, w biurze Nr. 130 na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków, licytacja następujących realności lwh. 407 ks. gr. Stanisławów.

Cała realność położona w Knihininie kolonii przy ul. Cmentarnej, składająca się z kompleksu gruntowego o powierzchni 16.420 m², na którym znajdują się: budynek mieszkalny, 5 magazynów i szopa.

Wartość szacunkowa 128.058 kor.

Najniższa oferta 64.029 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w Oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 130.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkać w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Stanisławów, dnia 30 września 1913.

L. cz. E. X. 239/13 (4) (14241 2—3)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności m. Stanisławowa, odbędzie się dnia 21-go listopada 1913 o godzinie 10-30 przed południem, w biurze Nr. 130, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności lwh. 2553 ks. gr. Stanisławów.

Cała realność położona przy ul. Wojskowej, a składająca się:
1. z parc. bud. lk. 3470 o powierzchni

730 m², na której znajduje się murowany dom mieszkalny,

2. z bezpośrednio przylegającej parceli gr. lk. 1982/9 o powierzchni 4514 m², stanowiącej grunt podbudowlany.

Wartość szacunkowa 79.543 kor.

Najniższa oferta 39.771 kor. 50 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne, niniejszym zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w Oddz. kancelaryjnym w biurze Nr. 130.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkać w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Stanisławów, dnia 30 września 1913.

L. cz. E. 1264/13 (4) (14144)
Edykt licytacyjny.

Dnia 28 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6 licytacja:

a) połowy realności lwh. 679 i

b) połowy realności lwh. 1052 gminy

Dobczyce objętych, oraz połowy domu drewnianego i stodoły.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione:

ad a) realność lwh. 679 w połowie na 867 kor. 50 h.,

ad b) realność lwh. 1052 w połowie na 1064 kor. 52 h.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) 578 kor. 32 h.,

ad b) 709 kor. 68 h.

Wadyum wynosi:

ad a) 86 kor. 75 h.,

ad b) 106 kor. 45 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobczyce, dnia 22 września 1913.

L. cz. E. 2008/13 (4) (14299)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Jana Drozda, odbędzie się dnia 31 października 1913 o godz. 11 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie warunków licytacyjnych, które się zatwierdza, licytacja następujących realności:

a) 68 cz. lwh. 380 ks. gr. Halicz, składającej się z pg. lk. 1811 rola, pg. lk. 1812 las i pg. lk. 1815 łąka,

b) lwh. 401 ks. gr. Halicz, składającej się z pg. lk. 787/2 ogród,

c) lwh. 1310 ks. gr. Halicz, składającej się z pb. lk. 315, na której stoi dom mieszkalny, karnik, stajnia, wozownia i 2 stodoły, udzień z pb. lk. 790 ogród.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1125 kor.,

ad b) 150 kor.,

ad c) 3700 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 350 kor.,

ad b) 122 kor.,

ad c) 2560 kor. 54 h.

Do realności lwh. 401 ks. gr. Halicz należą następujące przynależności, a to: 25 śliw i 8 jabłonek, oszacowane na 33 kor. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 20 września 1913.

L. cz. E. 1407/13 (3) (14259)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Kasy zaliczkowej w Radomyślu wielkim, odbędzie się dnia 28 października 1913 o godzinie 9 przed południem licytacja realności lwh. 239 ks. gr. gm. Radomyśl wielki objętej.

Wartość szacunkowa tej realności wynosi 710 kor.

Najniższa oferta 474 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radomyśl wielki, d. 12 września 1913.

Obwieszczenie.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa w podanych poniżej okręgach poborowych, a to w okręgu Baligród na czas od 26 października 1913 do końca roku 1913 i na rok 1914 względnie dalszy rok 1915, a w okręgu Ustrzyki dolne na czas od 31 października 1913 do końca roku 1913 i na rok 1914, względnie na dalszy jeden rok t. j. 1915 — rozpisuje się drugą publiczną licytację:

L. porz.	Nazwa okręgu poborowego	podatek od	Cena wywołania		Wadyum		Licytacja ustna odbędzie się dnia
			K	h	K	h	
1	Baligród	mięsa wedle III. kl. taryfy	5177	77	520	—	23 października 1913 od godziny 9-tej rano do 12-tej w południe w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Sanoku.
2	Ustrzyki dolne		8072	99	808	—	

Oferty pisemne, zaopatrzone w wadyum oznaczone na kopercie co do przedmiotu i co do okręgu dzierżawnego, wnosić można do rąk dyrektora okręgu skarbowego w Sanoku aż do czasu rozpoczęcia ustnej licytacji.

Telegraficznych nadeży nie przyjmuje się.

Do wadyum w obligacjach należy dołączyć spisy w 3 egzemplarzach sporządzone na przepisany formularz (reskr. Minist. z 17 lipca 1903 L. 10067 Dz. rozp. skarb. Nr. 111).

Kwity kasowe opiewające na kaucje niewygasłej dzierżawy, książeczki Kasy oszczędności i losy nie będą jako wadya licytacyjne przyjmowane.

Bliższe warunki licytacji przejrzeć można tak w Dyrekcji okręgu skarbowego w Sanoku, jakoteż w Nadzorach strażi skarbowej w Brzozowie, Dynowie, Jasle, Krośnie, Lisku i w Sanoku.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Sanok, dnia 9 października 1913.

L. 21.343/913

(14273)

Obwieszczenie.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa w podanym poniżej okręgu dzierżawnym na lata 1914/1916 bezwarunkowo lub warunkowo z zastrzeżeniem wypowiedzenia kontraktu na drugi lub trzeci rok dzierżawy — rozpisuje się publiczną licytację na dzień 23 października 1913.

L. porz.	Nazwa okręgu poborowego	podatek od	Cena wywołania		Wadyum		Licytacja ustna odbędzie się dnia
			K	h	K	h	
1	Lutowiska	mięsa wedle III. klasy taryfy	7000	—	700	—	23 października 1913 od godziny 9-tej rano do 12-tej w południe w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Sanoku.

Oferty pisemne zaopatrzone w wadyum oznaczone na kopercie co do przedmiotu i co do okręgu dzierżawnego wnieść można do rąk dyrektora okręgu skarbowego w Sanoku aż do czasu rozpoczęcia ustnej licytacji.

Telegraficznych nadeży nie przyjmuje się.

Do wadyum w obligacjach należy dołączyć spisy w 3 egzemplarzach, sporządzone na przepisany formularz (reskr. Minist. z dnia 17 lipca 1903 L. 10.067 Dz. rozp. sk. Nr. 111).

Kwity kasowe opiewające na kaucje niewygasłej dzierżawy, książeczki Kasy oszczędności i losy nie będą jako wadya licytacyjne przyjmowane.

Bliższe warunki licytacji przejrzeć można tak w Dyrekcji okręgu skarbowego w Sanoku, jakoteż w Nadzorach strażi skarbowej w Brzozowie, Dynowie, Jasle, Krośnie, Lisku i w Sanoku.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Sanok, dnia 8 października 1913.

L. cz. E. 971/13 (12)

(14260)

L. cz. E. 1854/13

(14303)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Samuela Leibowicza odbędzie się dnia 29 października 1913 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 12 licytacja 49 części realności lwh. 25 gm. Ziemiopniów.

Cena szacunkowa 3389 kor. 56 h.

Najniższa cena wynosi kwotę 2259 kor. 71 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Radomyśl wielki, d. 17 września 1913.

L. cz. E. 704/13 (7)

(14167)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Hermana Oleski'ra w Podkamieniu, zastąpionego przez adw. dr. Mięsesa w Podkamieniu, odbędzie się dnia 29 października 1913 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacja połowy i 20/64 części realności obj. lwh. 435 gm. kat. Szyszkwice, zobowiązanej Joanny Wojtowicz własnej, wrsz z przynależnościami.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na kwotę 1462 kor. 34 h.

Najniższa cena wynosi kwotę 987 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszym się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Podkamień, dnia 23 września 1913.

Edykt licytacyjny.

Dnia 4 listopada 1913, o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 16 w sądzie tut., licytacja:

1. całej realności lwh. 1200 gm. Lisiejamy,

2. połowy realności lwh. 34 gm. Lisiejamy,

3. połowy realności lwh. 472 gm. Lisiejamy.

Nieruchomości, wyżej wymienione ocenione są:

ad 1. na 500 kor.,

ad 2. na 67 kor 50 h.,

ad 3. na 600 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:

ad 1. — 333 kor. 32 h.,

ad 2. — 45 kor.,

ad 3. — 400 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tut. w biurze Nr. 21

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.

Lubaczów, dnia 25 września 1913.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Nowym Sączu rozpisuje drugą publiczną licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa i wina w poniżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na trzy lata, t. j. na rok 1914, 1915 i 1916 bezwarunkowo lub warunkowo na rok 1914 z mileżącym przedłużeniem kontraktu na dalszy rok 1915 względnie i rok 1916 (o ile wypowiedzenie nie nastąpi w terminie przepisany) na dzień 21 października 1913, o godzinie 9 przed południem.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykazy miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przeglądnięte przed licytacją w biurze Nr. 17 w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Nowym Sączu, tudzież w dotyczących nadzorach straży skarbowej nowosądeckiego okręgu skarbowego.

Oferty pisemne opieczutowane i zaadresowane z uwidocznieniem na kopercie przedmiotu dzierżawy, należy wnieść najpóźniej do godziny 2 po południu ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytację, t. j. do dnia 20 października 1913 na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Nowym Sączu.

Telegraficzne nadeży nie będą przyjmowane.

Wadyum w wysokości 10 proc. ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach dołączone do oferty, zaś przy licytacji ustnej do rąk komisji licytacyjnej złożone. Do wadyum złożonego w obligacjach dołączone być mają spisy tych obligacji w 3 egzemplarzach na przepisany formularz (reskr. minist. z 17 lipca 1903 L. 1067 Nr. 111 Dz. roz. sk.).

Kwity kasowe opiewające na kaucję z niewygasłej dzierżawy, książki kas oszczędności i losy nie będą jako wadya licytacyjne przyjmowane.

L. porz.	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Klasa taryfy	Cena wywołania		U w a g a
				K.	h.	
1	Krościenko	wino	C	3516	—	
2	Nowy Sącz	"	"	6530	—	
3	Biecz	mięso	III.	3854	54	

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Nowy Sącz, dnia 8 października 1913.

L. 21.215/13

(14322)

Obwieszczenie licytacji.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Czortkowie rozpisuje II. publiczną licytację celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od I. mięsa i II. wina, moszczu winnego i moszczu owocowego w okręgach dzierżawnych niżej poszczególnionych na trzy lata t. j. na rok 1914, 1915 i 1916 bezwarunkowo lub warunkowo na rok 1914 z mileżącym przedłużeniem kontraktu na rok 1915, względnie 1916.

Licytacja ta odbędzie się dnia 27 października 1913 o godzinie 9-tej przed południem w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Czortkowie.

Każdy, mający chęć licytowania, ma złożyć jako wadyum 10 proc. ceny wywołania. Do dzierżawy przypuszcza się każdego, kto wedle ustawy nie jest wykluczony od zawierania kontraktów.

Zastępcy mają się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem, sądownie lub notaryalnie uwierzytelnionem. Bliższe warunki licytacji, jakoteż wykazy miejscowości, należących do poszczególnych okręgów dzierżawnych, można przejrzeć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Czortkowie, tudzież w dotyczących Nadzorach straży skarbowej.

Wykaz przedmiotów, które będą wydzierżawione.

L. porz.	Okręg dzierżawny	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie taryfy	Ilość miejscowości należących do okręgu dzierżawnego	Cena wywołania		Wadyum		U w a g a
					K	h	K	h	
1	Borszczów	prawo poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego taryfa ustawy z dnia 18 maja 1875 (Dz. p. p. Nr. 84)	III. klasa	8	3342	—	334	—	Każdy dzierżawca jest obowiązany pobierać dodatek krajowy od podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego, jak długo ten dodatek istnieje będzie i za prawo poboru tego dodatku krajowego uiszczac 30% czynszu dzierżawnego, który za prawo poboru samego podatku został umówiony. Zmiana tego dodatku krajowego ma ten sam skutek, co zmiana taryfy podatkowej.
2	Czortków			25	15822	77	1582	—	
3	Jezierzany			19	3212	—	321	—	
4	Kopyczyńce			12	4510	—	451	—	
5	Mielnica			26	4075	—	407	—	
6	Skala			9	3340	—	334	—	
1	Czortków	prawo poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego taryfa ustawy z dnia 18 maja 1875 (Dz. p. p. Nr. 84)	III. klasa	25	1570	—	157	—	Każdy dzierżawca jest obowiązany pobierać dodatek krajowy od podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego, jak długo ten dodatek istnieje będzie i za prawo poboru tego dodatku krajowego uiszczac 30% czynszu dzierżawnego, który za prawo poboru samego podatku został umówiony. Zmiana tego dodatku krajowego ma ten sam skutek, co zmiana taryfy podatkowej.
2	Jezierzany			19	455	—	46	—	
3	Mielnica			41	1063	—	106	—	
4	Suchostaw			4	180	—	18	—	

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Czortków, dnia 7 października 1913.

L. cz. E. 136/13 (11) (13686)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Aleksandra Salomona Schreiberna, kupca w Serecie, zastąpionego przez adw. dr. Schonera w Zaleszczykach, odbędzie się dnia 30 października 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 w Zaleszczykach licytacja realności obj. lwh. 85 ks. gr. gm. Zaleszczyki miasto, zobowiązanych własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 24.663 kor.

Najniższa cena wynosi 12.331 koron 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zaleszczyki, dnia 18 września 1913.

L. cz. E. 1771/13 (7) (14297)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Bergera z Gorlic, odbędzie się dnia 27 października 1913 o godzinie 9:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacja:

a) całej realności lwh. 50 i
b) całej realności lwh. 19 gminy kat. Zdymia, wraz z przynależnościami składającymi się z dwóch stodół i piwnicy murowanej.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to:

ad a) na 3000 kor.,
ad b) na 3600 kor.,
przynależności zaś na 752 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 5833 kor. 64 h.,
ad b) 2400 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Gorlice, dnia 24 września 1913.

L. cz. E. 4913/13 (13482 1—2)

Edykt licytacyjny.

Dnia 26 listopada 1913 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 8 w Sanoku, odbędzie się licytacja:

a) obj. lwh. 376,
b) obj. lwh. 451 i
c) obj. lwh. 239 ks. gr. gm. Olchowce wraz z przynależnościami, opisanymi i ocenionymi w protokole z dnia 8-go lipca 1912 E. 2093/12 (3).

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) na 1024 kor. 38 h.,
ad b) na 1068 kor. 71 h.,
ad c) na 1345 kor. 46 h.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 682 kor. 92 h.,
ad b) 712 kor. 48 h.,
ad c) 936 kor. 98 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sanok, 9 sierpnia 1913.

L. cz. E. 975/13 (3) (14304)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Hrynja Nyszczy, odbędzie się dnia 23 października 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacja całej realności lwh. 45 ks. gr. Stulsko.

Wartość szacunkowa 1710 kor.
Najniższa oferta 1140 kor.
Do realności lwh. 45 ks. gr. Stulsko nie należą żadne przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Oddziale kancelaryjnym Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mikołajów, dnia 20 września 1913.

L. cz. E. 4062/13 (5) (13330)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Galic. Spółki kredytowej w Złoczowie, stow. zar. z ogr. poręką, odbędzie się dnia 4 listopada 1913 o godzinie 10:30

przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, w Złoczowie, licytacja realności obj. lwh. 751 ks. gr. gm. Jeleschowice, składającej się z chaty, komórki i gruntu ornego.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 920 kor.

Najniższa cena wynosi 560 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Złoczów, dnia 17 września 1913.

L. cz. E. 2517/13 (14245)

Edykt licytacyjny.

Dnia 4 listopada 1913 o godzinie 10:30 przed południem w sądzie tut. w biurze Nr. 28 odbędzie się licytacja realności:

a) lwh. 468 i
b) lwh. 463 gm. Wysocko.
Realności te są ocenione:
ad a) na 551 kor. 18 h.,
ad b) na 1269 kor. 12 h.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1213 kor. 47 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tutejszym sądzie w biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brody, dnia 18 września 1913.

L. cz. E. 3515/13 (5) (14300)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Arona Blaustna, odbędzie się dnia 28 października 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie warunków licytacyjnych, które się zatwierdza, licytacja następujących realności:

a) lwh. 1107 ks. gr. Komarów, składającej się z pb. lk. 58/1, na której stoją chata i stajnia, tudzież z pg. lk. 393/2 ogród stanowiące.
b) 1/2 cz. lwh. 1112 ks. gr. Komarów, składającej się z roli i łąk.

Wartość szacunkowa:
ad a) 830 kor.,
ad b) 330 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 553 kor. 34 h.,
ad b) 220 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 19 września 1913.

L. cz. E. 93/13 (9) (14225)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Myny Judenfreund, handlarki w Radziechowie, odbędzie się dnia 30 października 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. II. tutejszego sądu na zasadzie równocześnie zatwierdzonych warunków licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, połowy realności lwh. 639 ks. gr. gminy Ohladów, składającej się z parcel budowlanych, wraz z budynkami i parcel gruntowych

Wartość szacunkowa wraz z przynależnościami 1922 kor. 50 hal.

Najniższa oferta 1281 kor. 67 h.

Do realności tej należą następujące przynależności, a to znajdujące się wedle protokołu oszacowania plony na tej realności, dalej 2 grusze, 1 jabłoń i ogrodzenie żerdziowe o długości 30 m., łącznie oszacowane na 132 kor. 50 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące dokumenta, może każdy mający chęć kupienia przejrzeć w godzinach urzędowych w II. oddziale kancelaryjnym tutejszego sądu.

Takie prawa, wobec których licytacja niniejsza byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radziechów, dnia 16 września 1913.

L. cz. E. 970/13 (14145)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Izraela Schimla, zastąpionego przez adw. dr. Skapskiego w Dubiecku, odbędzie się dnia 31 października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7 licytacja połowy realności lwh. 192 ks. gr. gm. Drohobyczka objętej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1004 kor.

Najniższa cena wynosi 669 kor. 30 h. Wadyum 100 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dubiecko, dnia 5 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1178 13 (5) (14306)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Ryszard Zipper w Pruchniku odbędzie się dnia 17 października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze karnem, licytacja realności lwh. 642 gm. Pruchnik wieś.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 14.957 kor. 69 hal.

Najniższa cena wynosi 9971 kor. 96 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Pruchnik, dnia 13 września 1913.

L. cz. E. 1602/13 (4) (13674)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 października 1913 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 w sądzie tut. licytacja:

a) 15 części realności lwh. 1285 składającej się z budynku, placu budowlanego i gruntów.
b) 1/10 części realności lwh. 1278 składającej się z gruntów gm. Zubsuche.

Powyższe części realności oceniono łącznie na 1369 kor. 47 h.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 889 kor. 64 hal.

Warunki licytacyjne oraz inne odnoszące dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej nie miałyby one już znaczenia co do samej nieruchomości.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 28 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1645/13 (7) (13675)

Edykt licytacyjny

Dnia 30 października 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 w sądzie tut. licytacja:

a) połowy realności lwh. 4683 złożonej z domu i ogrodu,
b) 14 części realności lwh. 5473, składającej się z parcel gruntowych gminy Nowy Targ

Powyższe nieruchomości oceniono łącznie na 2568 kor. 60 h.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1289 kor. 06 h.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 3 września 1913.

Nr. 981 (14324 1—3)

A v i s o.

Die Verhandlung wegen Sicherstellung der künftigen Abnahme von Bettensorten- und Sack-hadern aus dem Bereiche des k. u. k. 11 Korps pro 1914 findet den 5 November 1913 um 9 Uhr vormittags im Amtslökal der Militärbettenmagazins zu Lemberg (Zyblikiewiczagasse Nr. 23) statt.

Die näheren Bedingungen können beim genannten Militärbettenmagazine eingesehen werden und sind auch aus der bezüglichen allgemein verlaublichen Kundmachung Nr. 981 vom 10 Oktober 1913 zu ersehen.

K. u. k. Militärbettenmagazin.
Lemberg, am 1) Oktober 1913.

L. 16.539/913 (14278 1—3)

O g ł o s z e n i e.

Dnia 28 października 1913 o godzinie 11 przed południem odbędzie się publiczna licytacja celem wydzierżawienia na okres trzyletni t. j. na czas od 1 stycznia 1914 do 31 grudnia 1916 prawa poboru opłat gminnych od wprowadzonych w obręb miasta Stryja napojów spirytusowych i piwa, a to:

1. od jednego hektolitra piwa po 6 kor.,
2. od jednego hektolitra spirytusu o 100° Tralesa i od jednego hektolitra napojów alkoholiznych słodzonych bez względu na wysokość zawartego w nich stopnia alkoholu 40 kor.,
3. od hektolitra miodu 20 kor.

Cenę wywołania jednorocznego czynszu ustanawia się na kwotę 99.100 kor.

Wszystkie powyższe prawa wydzierżawione będą na trzy lata jednemu i temu samemu dzierżawcy.

Ustanowiony czynsz ma być płacony miesięcznie z góry.

Kaucja ma być złożona w wysokości kwartalnego czynszu.

Oferty, w których oferenci oświadczyć się mają, iż znane im są warunki licytacyjne, że się tym warunkom poddają, zaopatrzone w potwierdzenie złożonego w Kasie miejskiej wadyum najmniej 10%, wnoszone być mają do rąk Komisji licytacyjnej w dniu licytacji do godziny 11 rano.

Blizsze warunki mogą być w biurze Magistratu przeglądane w godzinach urzędowych.

Magistrat król. miasta Stryja.
Stryj, dnia 10 października 1913.
Burmistrz: Dr. Falk.

L. cz. E. 3196/11 (25) (13635)

E d y k t.

Dnia 30 października 1913 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10 licytacja realności lwh. 202 ks. gr. gm. Dobromil, stanowiącej dom parterowy murowany.

Cena szacunkowa 29.814 kor.
Najniższa oferta 14.907 kor.

Warunki licytacyjne normalnie ustalone i odnoszące dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobromil, dnia 3 września 1913.

L. cz. E. 2488/13 (5) (14313)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryanny ze Sadek Węcowej, odbędzie się dnia 5 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5. licytacja:

a) lwh. 73 i
b) 2/3 cz. lwh. 47 gm. Podlesie dęb-
we o obszarze 59 ar. 31 m², obejmujące 2 pgr., wraz z przynależnościami, składającymi się z 1 dęba i 17 sztuk olzyna.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) lwh. 73 na 1200 kor.,
ad b) lwh. 47 na 100 kor.,
przynależności zaś na 36 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 800 kor.,
ad b) 90 kor. 30 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza w zmienionej formie i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których licytacja niniejsza byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, gdyż inaczej pretensje takie co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamia się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskazują mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żabno, dnia 24 września 1913.

L. cz. E. 4144/10 (39) (13673)

Edykt licytacyjny.

Dnia 5 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 w sądzie tut., licytacja całej realności lwh. 3247 gm. Nowy Targ, składającej się z budynku częścią drewnianego, częścią murywanego, przeznaczonego na piekarnię i stodołę. Powyższą realność oceniono na 13.265 koron.

Najniższa cena niższej sprzedaży nie nastąpi wynosi 6632 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej w dniu licytacji przed rozpoczęciem licytacji, inaczej nie mogłyby być więcej podnoszone ze skutkiem co do samej nieruchomości.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niższej wymienionego i nie wskazują temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 1 września 1913.

L. cz. E. 721/13 (14251)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Rojzy Trinczer z Pruchnika, odbędzie się dnia 31 października 1913 o godzinie 10:30 przed południem w sądzie niższej wymienionym w biurze Nr. 29 licytacja realności wiejskiej lwh. 125 ks. gr. gm. kat. Jankowice.

Cena szacunkowa 540 kor.

Najniższa cena wynosi 360 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jarosław, dnia 9 września 1913.

L. cz. E. 1160/13 (14221)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Szymona i inel. Kunegundy Stokłósów w Jurkowie, zastąpionych przez adw. dr. Bogulskiego w Mszanie dolnej, odbędzie się dnia 6 listopada 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niższej wymienionym w biurze Nr. 2 licytacja:

a) realności lwh. 207 ks. gr. gm. kat. Jurków i

b) realności lwh. 281 ks. gr. gm. kat. Dobra objętych, zobowiązanego Markusa Nichtborgera własnych, wraz z przynależnościami składającymi się ze studni kamiennej, z aparatu do wyrobu wody sodowej i około 40 m. parkanu.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to:

ad a) realność lwh. 207 na 4030 kor.,

ad b) realność lwh. 281 na 3120 kor., przynależności zaś na 555 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) realności lwh. 207 — 2703 kor.

32 h.,

ad b) realności lwh. 281 — 2433 kor.

32 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych, w sądzie niższej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane

będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niższej wymienionego i nie wskazują temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mszana dolna, dnia 12 września 1913.

L. cz. E. 409/13 (9) (14208)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Kapnera odbędzie się dnia 7 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niższej wymienionym w biurze Nr. 1 licytacja realności lwh. 125 ks. gr. gm. kat. Grudna kępska.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 1162 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 775 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niższej wymienionym w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niższej wymienionego i nie wskazują temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, dnia 8 września 1913.

L. 20.193/13 (14274)

Obwieszczenie.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że w biurze c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Przemyślu odbędzie się dnia 10-go listopada 1913 między godziną 9 a 12 w południe rozprawa w celu zabezpieczenia w drodze solidarnej umowy prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w nowo-utworzonym okręgu poborowym Sądowa Wisznia, zaś dnia 12 listopada 1913 w c. k. Oddziale straży skarbowej w Jaworowie między godz. 10 rano a 1 po południu taka sama rozprawa celem zabezpieczenia w drodze solidarnej umowy prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w nowo-utworzonych okręgach poborowych Jaworów i Krakowiec.

Do okręgu poborowego Sądowa Wisznia należą następujące miejscowości: Bortiatyn z Polekami, Dmytrowice z Zagrodkami, Zarzeczem i Koniuszkami, Dołhomociska, Dydiatycze, Hołodówka, Królin, Księży Most, Kulmatycze, Mistryce, Nikłowice, Orchowice, Sądowa Wisznia, Szerszerowice, Tuligłowy z Piaskami, Wola arłamowska, Wołoszków, Wiszenka z Dąbrową, Zawadów, Zagrody, Zarzecze.

Do okręgu poborowego Jaworów należą: Berdychów, Bonów z Wolą bonowska, Iwanikami i Kolonia, Bruchnal, Cetula, Czerezyk, Czernilawa, Czołhynie, Jaworów, Jazów nowy, Jazów stary z Kotami, Batogami, Tyszykami, Nowinami i Czepilkami, Kurniki, Laszki, Mosberg, Mołoszkowice z Piaskami i Kleindorfem, Mużyłowice narodowe, Mużyłowice Kolonia, Nakoneczne, Nowosiółki z Morobowienką, Olszanica z Jaliszą i Kierniczkami, Ożomla, Podłuby małe, Podłuby wielkie, Porudno, Porudeńko, Przybicie z Koblówem, Rogóźno z Dereniakami i Tratwą, Schumlau, Starzyńska, Siedliska, Semerówka, Szkoło z zakładem kapielowym i Słynią, Tróścianiec z Brzeziną, Kruszyną, Biłuniem i Nowem siołem, Tuczapy, Wierzbiciny z Wybadówką, Kałytiakami, Bośniaczymą, Kliszami, Kruszyczyną i Kamińskim, Wola starzyńska, Wulka rosnowska, Załuże, Zawadów, Zbadyń.

Do okręgu poborowego Krakowiec należą: Budomierz z Załęgami, Budzyń, Boża Wola, Czaplaki, Chotyniec z Chałupkami, Łapajówka z Załaziem, Drohomysł z Piaskami, Podłubami i Lipiną, Fehlbach, Gnojnice, Hruszów z Groblą, Czerniakówką i Komorowszczyzną, Hruszowice z Gajami i Wiszną, Huki, Kochanówka, Kobylnica ruska, Kobylnica wołoska, Krakowiec, Lubienie, Młyny, Morańce, Nahaczów z Zarzeczem, Przedborze, Rehberg, Ruda kochanowska, Ruda krakowiecka, Skolin, Sarny z Mielnikami, Szczepłoty, Swiednica, Wola gnojnicka, Wilcza góra, Wulka żmijowska, Zmijowiska, Wielkie Oczy.

Uгода zostanie zawartą na każdy z powyższych przedmiotów z osobna bezwarun-

kowo na przeciąg lat trzech, t. j. na lata 1914, 1915 i 1916 lub bezwarunkowo na rok 1914, a warunkowo t. j. z prawem wypowiedzenia na lata 1915 i 1916.

Wysokość jednorocznego ryczałtu ugodowego wyznacza się dla okręgu Sądowa Wisznia na kwotę 10.000 kor. (dziesięć tysięcy koron), dla okręgu Jaworów 15.000 kor. (piętnaście tysięcy koron), zaś dla okręgu Krakowiec 3000 kor. (trzy tysiące koron) i ustanawia się celem zabezpieczenia warunków ugodowych kaucję co do każdego przedmiotu w wysokości 1/4 części ryczałtów ugodowych, przyczem zaznacza się, że w razie złożenia kaucyi w papierach wartościowych, posiadających pupilarne bezpieczeństwo, należy dołączyć trzy spisy tych walorów na przepisanim druku.

Okręgi poborowe Sądowa Wisznia i Krakowiec należą do III. klasy taryfy poborowej, zaś Jaworów do II. klasy.

Do rozprawy ugodowej musi przystąpić i zgodzić się na umowę większość przedsiębiorców tak co do ilości osób, jak i rozmiaru przedsiębiorstw, podlegających opłacie podatku od mięsa, a przedsiębiorcy, chcący wziąć udział w rozprawie, mają się jawnie do rozprawy bądź osobiście, bądź przez pełnomocników wykazanych notaryalnie lub sądownie legalizowanymi pełnomocnictwami, nie podlegającymi należytości stempłowej.

Osoby chcące po za spółką ugodową przedmioty powyższe wydzierżawić, mają wnieść na ręce Naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Przemyślu najpóźniej do dnia 24-go października 1913 pisemnie, w przepisanej formie sporządzone ostemplowane oferty, zaopatrzone w wadyum w wysokości 10 pre. zaoferowanego czynszu rocznego.

Zaznacza się jednak, że oferty takie tylko wówczas będą wzięte pod rozwagę, jeżeli zaoferowany czynsz roczny będzie wyższy co najmniej o 10 pre. od podanych powyżej ryczałtów ugodowych i jeżeli oferent w swej ofercie zobowiąże się, że nadażę swą do wysokości zaoferowanej kwoty czynszu dzierżawnego ręczy także na wypadek rozpisania licytacji, która wtedy zostanie rozpisana, gdy spółka ugodowa nie zgodzi się na ryczałt ugodowy w wysokości w ofercie podanej.

O wniesieniu przepisowej oferty zostaliby przemysłowcy dotyczącego okręgu poborowego zawiadomieni na 14 dni przed terminem wyznaczonym do rozprawy ugodowej.

Bliższe warunki ugodowe względnie dzierżawne mogą być przejrzone w tutejszej c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.
Przemyśl, dnia 7 października 1913.

L. 21.216/13 (14321)

Obwieszczenie licytacji.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Czortkowie, rozpisuje publiczną licytację celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa w okręgu dzierżawnym Husiatyn od dnia objęcia dzierżawy począwszy na okres lat 1913, 1914 i 1915 bezwarunkowo lub na rok 1913 i 1914 z warunkiem przedłużeniem kontraktu na rok 1915.

Licytacja ta odbędzie się dnia 27 października 1913 o godzinie 9 rano w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Czortkowie.

Każdy mający chęć licytowania ma złożyć jako wadyum 10 proc. ceny wywołania. Cena wywołania wynosi 6910 koron, a wadyum 691 kor.

Pobór podatku spożywczego od mięsa odbywa się według III. klasy.

Do dzierżawy dopuszcza się każdego, kto wedle ustawy nie jest wykluczony od zawierania kontraktów.

Zastępcy mają się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem sądownie lub notaryalnie uwierzytelnionem.

Bliższe warunki licytacji jakoteż wykaz 18 miejscowości należących do powyższego okręgu dzierżawnego można przejrzyć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Czortkowie, tndzież w c. k. Nadzorach straży skarbowej.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.
Czortków, dnia 7 października 1913.

L. cz. E. 3778/13 (10) (14292)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Tow. wzajemnego kredytu w Brzeżach, odbędzie się dnia 29 października 1913 o godzinie 9 przed południem, w sali Nr. 3, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności, ks. gr. gm. Brzeżany, a to:

a) 6/8 części realności lwh. 1264 składającej się z budynków gospodarczych i roli,

b) 1/2 realności lwh. 1900 składającej się z roli o przestrzeni 60-92 ar.,

c) 1/2 realności lwh. 1784 składającej się z domu, podwórza i ogrodu.

Do realności lwh. 1264 ks. gr. Brzeżany należą następujące przynależności a to: około 18 m. częstokołu i młynka do robienia krup „Auraria“ Adama Kamińskiego

szacowane na 34 kor. 50 hal. + 375 kor. = 409 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brzeżany, dnia 6 września 1913.

L. Prez. 2401 16/13 (14279 1-3)

Ogłoszenie licytacji.

Celem zabezpieczenia dostawy:

a) mięsa, cielęciny, wątroby, słoniny i smalcu;

b) żyta

dla domu więziennego c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie na rok 1914, rozpisuje się licytację w drodze pisemnych ofert.

Roczne spostrzebowanie wynosi:

1. mięsa wołowego około 9500 klg.

2. cielęciny " 50 "

3. wątroby wołowej " 500 "

4. słoniny lub smalcu " 2500 "

5. żyta około 800 metr. centn.

Powyższe artykuły spożywcze mają być dostarczane do gmachu domu więziennego w Krakowie.

Oferty a to:

a) dla mięsa, cielęciny, wątroby, słoniny i smalcu z osobna, marką stempłową na

1 kor. zaopatrzone nadsełać należy najpóźniej do dnia 29 października 1913 do godziny 12 w południe do Prezydium c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie.

Bliższe warunki dostawy mogą być udzielone na żądanie lub też przejrzone w Prezydium c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie.

Kraków, dnia 7 października 1913.

L. cz. E. 2480/13 (5) (13326)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Nowego Sącza, odbędzie się dnia 7 listopada 1913 o godzinie 11 przed południem w sądzie niższej wymienionym w biurze Nr. 122 licytacja realności:

1. lwh. 109 ks. gr. gm. Świniarsko,

2. lwh. 159 " " " "

3. lwh. 169 " " " "

4. lwh. 223 " " " "

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad 1. na 630 kor.,

ad 2. na 888 kor.,

ad 3. na 2220 kor.,

ad 4. na 6140 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. — 420 kor.,

ad 2. — 592 kor.,

ad 3. — 1466 kor. 67 hal.,

ad 4. — 4093 kor. 37 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niższej wymienionym w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 17 września 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. O. 120/13 (12) (14267 3-3)

Ogłoszenie.

Dnia 23 września 1913 nad brzegiem Dniestru w Lubczy znaleziono zwłoki około pięcioletniego dziecka płci żeńskiej w stanie silnego rozkładu.

Przypuszczalnie śmierć nastąpiła wskutek utonięcia około 10 września 1913. Z powodu rozkładu nie można bliższych szczegółów zwłok podać, prócz wysokości 90 cm. Z odzieży znaleziono tylko na zwłokach koszulę z grubszego płótna, całą w strzępach.

Wzywa się tedy każdego, kto by miał wiadomość o zaginięciu opisanego dziecka z wyższych okolic Dniestru lub dopływów w czasie około 10 września 1913 o bezwzględne doniesienie Sądowi powiatowemu w Żurawnie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Żurawno, dnia 30 września 1913.

L. cz. C. II. 335/13 (14083)

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Gabryelowi Tymczyszynowi, gospodarzowi z Chomiakówki, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy przez Grzegorza Tymczyszynę, zastąpionego przez pełnomocnika adwokata dr. L. Wehraucha z Tyśmienicy pozew o zapłatę 650 koron 35 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencję na dzień 31-go października 1913, o godz. 9 przed południem, w tut. sądzie, w sali Nr. 19.

Ponieważ niewiadomo, gdzie pozwany przebywa, ustanawia się jemu w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. Iwana

Kapeczuka syna Fedora, rolnika z Chominkówki.

Tenże kurator zastępywać będzie Gabryela Tymczysyna w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tysmienica, dnia 30 września 1913.

L. cz. C. II. 595/13 (14315)

Е д у к т.

Przeciw Zofii Świrskiej 2-śl. Schneider, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zborowie przez Antoniego Schneidera, gospodarza w Jezernie pozw o 556 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę na dzień 23 października 1913, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 16.

Celem strzeżenia praw Zofii Świrskiej 2-śl. Schneider ustanawia się p. dr. Eugeniusza Wacyka, adw. w Zborowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Zofię Świrską 2-śl. Schneider w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zborów, dnia 13 października 1913.

L. cz. C. II. 352/13 (1) (14077)

Е д у к т.

Przeciw Michałowi Terleckiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Radymnie przez Iwana Terleckiego w Wysocku pozw o uznanie prawa własności.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 28 go października 1913, o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Maurycego Eichla, adwokata w Radymnie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radymno, dnia 15 września 1913

L. cz. C. III. 218/13 (3) (14302)

Е д у к т.

Przeciw nieobecnemu i niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Michałowi Szymczko wniośł Pawło Szymczko, gospodarz w Borowej górze skażę o 468 kor. 47 hal.

Audyencya odbędzie się dnia 29 października 1913, o godz. 9 rano, w biurze Nr. 19.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Jakób Szłapa w Lubaczowie, będzie go zastępywać, dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Lubaczów, dnia 9 października 1913.

L. cz. Vr. III 3375/13 (35) (14182 2-3)

Е д у к т.

W myśl § 376 p. b. wzywa się niewiadomego właściciela złotego zegarka ze złotym łańcuszkiem wartości wyżej 360 kor., skrzadzonego w sierpniu r. b. przez Franciszka Paluskiego, aby się w przeciągu roku licząc od ostatniego ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ zgłosił w t. sądzie i prawo do tych rzeczy wykazał, gdyż inaczej złoży się je na rzecz Skarbu Państwa.

C. k. Sąd krajowy karowy Oddział III.
Kraków, dnia 4 października 1913.

L. cz. C. II. 464/13 (14216)

Е д у к т.

Przeciw Ilkowi Moczko z Czerezyka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jaworowie przez Towarzystwo dyskontowe w Jaworowie pozw o 568 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 11 listopada 1913, o godz. 9 rano, w biurze tut. sądu Nr. 9.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Allerhanda w Jaworowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jaworów, dnia 4 października 1913.

L. cz. Cw. 3201/13 (2) (14126)

Е д у к т.

Przeciw Annie Kornikowskiej z Woroniak, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Złoczowie przez Kasę kredytową dla rolnictwa w Złoczowie, stow. zarej. z ogr. por., pozw o 500 kor.

L. cz. S. 4/13 (208) (14108)

О г л о с з е н и е.

Uchwałą tego sądu z dnia 22 marca 1913 L. cz. S. 4/13 (1) otworzony konkurs do majątku p. Leona Schwarza właściciela handlu towarów bławatnych w Krakowie

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Anny Kornikowskiej ustanawia się p. dr. Rubczyńskiego, adwokata w Złoczowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Annę Kornikowską w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.

Złoczów, dnia 26 lipca 1913.

L. cz. C. II. 392/13 (1) (14010)

Е д у к т.

Przeciw nieobjętej masie spadkowej po bhp. Sarze Wittes wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Trembowli przez Abraham Chaimowicza pozw o 600 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 7-go października 1913, o godz. 9 przed południem, w tut. sądzie, w biurze Nr. 7.

Celem strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej bhp. p. Sary Wittes ustanawia się p. dr. Howikowicza, adwokata w Trembowli, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą masę w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona objętą nie zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Trembowla, dnia 28 września 1913.

Ч. сн. Ц. I. 575/13 (2) (14148)

Е д и к т.

Против Михайлови Несторови, котрого місце побуту є невідоме, внесений зстав до ц. к. суду повітового в Комарні через Товариство задаткове в Комарні, позов о 700 кор.

На підставі pozwу визначено розправу на день 22 жовтня 1913, о годині 9 рано, саяя розправ ч. 30.

Куратором пізаного установляє ся Петра Пуныкевича, господаря з Подолець, котрий заступати буде пізаного на его кошт і безпеку, доки він в суді ся не зголосить.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ I.
Комарно, 17 вересня 1913.

Ч. сн. Цв. 2711/13 (1) (13822)

Е д и к т.

Против Іванови Пустельникови, синови Щепана і Антонови Ляховичови, котрих місце побуту не є відоме, внїс Теодор Сороковський, господар на Вигнанці, до ц. к. окружного Суду в Чорткові позов о 400 кор.

На підставі позу видано наказ заплати.

Для стереження прав Івана Пустельника і Антонова Ляховича установляє ся п. адв. др. Аппенцелера в Чорткові, куратором

Тойже куратор буде курандів в згаданій справі на їх неbezpieчність і кошта так довго заступати, аж они або в суді зголосить ся або виминить повновластця.

Суд окружний, Відділ II.
Чортків, дня 2 вересня 1913

Upadłości.

L. cz. S. 10/11 (98) (14125)

Uchwałą tego sądu z dnia 14 kwietnia 1911 L. cz. S. 10/11 otworzony konkurs do majątku Herscha Czaczkesa uznaje się po myśli § 155 ord. konk. za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnopol, dnia 24 września 1913.

L. cz. S. 22/12 (128) (14124)

Uchwałą tego sądu z dnia 25 maja 1913 L. cz. S. 22/12 otworzony konkurs do majątku Szymona Ratzensteina uznaje się po myśli § 155 ord. konkurs. za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.
Tarnopol, dnia 1 października 1913.

L. cz. S. 4/13 (59) (14123)

О г л о с з е н и е.

W konkursie firmy Menasche Frisch i mas spadkowych bhp. p. Menasche Frischa i bhp. p. Analii Frischa na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej zawiadawcą masy p. Tobiasza Pinelesa, zastępcą zaś jego ustanowiono p. Zacharyasza Graubarta w Stryju.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 26 września 1913.

L. cz. S. 4/13 (208) (14108)

О г л о с з е н и е.

Uchwałą tego sądu z dnia 22 marca 1913 L. cz. S. 4/13 (1) otworzony konkurs do majątku p. Leona Schwarza właściciela handlu towarów bławatnych w Krakowie

(Grodzka 13) zarejestrowanego pod firmą: „Henryk Schwarz“ w Krakowie, uznaje się po myśli § 189, 207 ord. konk. za ukończony.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VI.
Kraków, dnia 30 sierpnia 1913.

L. cz. S. 31/12 (34) (14271)

Uchwałą tego sądu z dnia 25 czerwca 1913 L. cz. S. 31/12 (1) otworzony konkurs do majątku p. Wandy Misler, właścicielki salonu mód we Lwowie, ul. Chorążczyzna l. 13, uznaje się po myśli § 154 ord. konk. za ukończony.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VII.
Lwów, dnia 2 października 1913.

L. cz. S. 12/10 (167) (14116)

О г л о с з е н и е.

W konkursie dra Hermana Seinfelda z Krakowa wystąpił zarządca masy konkursowej z wnioskiem, ażeby ogół wierzycieli rozstrzygnął:

a) co do sprzedaży nieruchomości krydataryusza drogą pezasądowej ofertowej licytacji:

b) co do sprzedaży nieściągniętych wierzytelności krydataryusza.

Celem powzięcia uchwały w tym kierunku, wyznacza się audyencyę na dzień 1 października 1913, o godzinie 10 przed południem w c. k. Sądzie krajowym cywilnym w Krakowie w sali Nr. 11 (parter).

Na tę audyencyę wzywa się wierzycieli konkursowych.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.

Kraków, dnia 15 września 1913.

Komisarz konkursowy.

Konkurs.

L. 136.121.II. (14089 3-3)

К о н к у р с.

Na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych:

1. w Jasienicy zamkowej z poborami 3 klasy 2 stopnia i ryczałtem 532 kor. na służącego,

2. w Laszkach obok Bobrówki z poborami 3 klasy 3 stopnia i ryczałtem 665 kor. na służącego i

3. w Czerkasach z poborami 3 klasy 4 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie o 1 i 3 posadę najpóźniej do 22 października, a o 2 najpóźniej do 15 t. m.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów dla Galicji.

Lwów, dnia 8 października 1913.

C. k. Prezydent

Wopatarni.

L. Prez. 32.138 (14023 2-2)

К о н к у р с.

Ogłoszony w Nr. 235 „Gazety Lwowskiej“ konkurs na posady sędziów w sądach obwodowych w Przemyślu i Złoczowie i w sądach powiatowych w Budzanowie, Drohobyczu, Janowie, Kosowie, Podhajcach, Potoku złotym, Sokalu i Sołotwinie upływa z dniem 4 listopada 1913.

Prezydium c. k. Sądu krajowego wyższego.
Lwów, dnia 9 października 1913.

L. Prez. 746 (6/13) (14057 2-3)

К о н к у р с.

Przy sądzie powiatowym w Dąbrowie jest do obsadzenia za az posada tymczasowego pomocnika kancelaryjnego na czas do końca listopada b. r.

Wymagana jest dokładna znajomość służby kancelaryjnej sądowej.

Podania należy udokumentowane należy wnieść najdalej do 20 b. m.

Z Naczelnictwa c. k. Sądu powiatowego.
Dąbrowa, dnia 7 października 1913.

L. Prez. 528 6/13 (14265 1-2)

W c. k. Sądzie w Wiśniowicy jest do obsadzenia z dniem 1 listopada b. r. stała posada pomocnika kancelaryjnego.

Wymogi: nienaganne życie, znajomość manipulacji sądowej i agend hipotecznych, oraz biegłość w pisaniu na maszynie.

Zgłoszenia wraz ze świadectwami, należy wnieść do Naczelnictwa sądu najpóźniej do 20 października 1913.

Wiśniowczyk, dnia 10 października 1913.

L. 10177/III. (14087 1-3)

О г л о с з е н и е конкурсу.

Celem nadania posady stałego sługi szkolnego w c. k. seminarium nauczycielskim męskim w Zaleszczykach ogłasza c. k. Rada szkolna krajowa niniejszem konkurs z terminem do wnoszenia podań do końca listopada 1913.

Do tej posady przywiązane są następujące pobory: płaca etatowa w kwocie 800 kor. rocznie, 25 pre. dodatek aktywalny w kwocie 200 kor. rocznie, tudzież wolne mieszkanie służbowe w budynku szkolnym.

Z posadą tą są połączone wszelkie obowiązki sługi szkolnego, a więc należyta obsługa sal szkolnych, kancelaryi sali konferencyjnej, gabinetów, utrzymanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego, tudzież wszystkie czynności zwykłego stróża domowego, jak rąbanie i noszenie materiału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie śniegu i t. p. nadto praca w ogrodzie seminarjalnym.

Ubiegający się o tę posadę ma wykazać:

1. znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, świadectwami szkolnymi i własnoręcznymi próbami pisma;

2. uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków takiego sługi świadectwem c. k. lekarza rządowego;

3. nieprzekroczony wiek lat 40, metryką urodzenia;

4. zachowanie się pod względem moralnym i politycznym świadectwem moralności, wystawionem przez właściwą władzę, jeżeli nie pozostaje w służbie publicznej;

5. dotychczasowe zatrudnienie świadectwami.

Zaznacza się, iż mogą być uwzględnieni tylko kompetenci biegle obznajomieni z ogrodnictwem.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść w oznaczonym terminie do c. k. Rady szkolnej krajowej na ręce Dyrekcji c. k. seminarium nauczycielskiego męskiego w Zaleszczykach, a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 10 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni c. i. k. wzdędnie c. k. podoficerowie, posiadający wymaganą powyżej kwalifikacyę i zaopatrzeni w przepisany certyfikat c. i. k. państwowego Ministerstwa wojny, względnie c. k. Ministerstwa obrony krajowej, który uprawnia do ubiegania się o posadę w służbie państwowej cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów, mogliby być uwzględnieni inni kandydaci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 7 października 1913.

L. 1373 (14028 1-3)

Gmina Frysztak rozpisuje konkurs na posadę weterynarza z płacą 480 kor. rocznie, z warunkiem, że ma mieszkać we Frysztaku.

Posada zostanie nadana prowizorycznie na rok. Podania można wnieść do 30 listopada 1913.

Urząd miejski.

Frysztak, dnia 9 października 1913.

L. 16981 13 (14030 1-3)

К о н к у р с.

Przy Sądzie obwodowym w Jasle jest do obsadzenia posada podurzędnika sądowego.

Podania o powyższą lub przy innych Sądach opróżnić się mogącą dla wojskowych certyfikatystów zastrzeżoną posadę podurzędnika wnieść należy do dnia 12 listopada 1913 do Prezydium Sądu obwodowego w Jasle.

Prezydium Sądu wyższego.
Kraków, dnia 6 października 1913.

L. 271 (14117)

О г л о с з е н и е конкурсу.

Przy c. k. Sądzie powiatowym w Kętach jest do obsadzenia posada funkcyjna ryszusa c. k. Prokuratorji Państwa, połączona z roczną remuneracyą w kwocie 400 kor.

Należy udokumentowane podania należy wnieść do dnia 25 października 1913 do c. k. Prokuratorji Państwa w Wadowicach.

Wadowice, dnia 8 października 1913.

C. k. Prokurator Państwa.

L. 17343/13 (14181 1-3)

К о н к у р с.

Przy Sądzie krajowym w Krakowie i przy Sądzie powiatowym w Wiśniczu jest do obsadzenia posada woźnego.

Podania o powyższe lub przy innych Sądach opróżnić się mogące dla wojskowych certyfikatystów zastrzeżone posady wnieść należy do 16 listopada 1913 do Prezydium Sądu krajowego w Krakowie.

Prezydium Sądu krajowego wyższego.
Kraków, 9 października 1913.

L. 122.650/913 (14276)

К о н к у р с

celem obsadzenia w stanie osobowym personalu dozorczonego przy Zarządach salinarnych w Galicji i na Bukowinie nowo systemizowanych trzech posad majstrów warzelni w kategorii sług, z poborami i emolumentami

tami ustanowionymi statutem poborowym dla salinarnego personelu dozorczego.

Ubiegający się o te posady mają wnieść najdalej do 15 listopada 1913 własnoręcznie pisane i należyście udokumentowane podania w przepisanej drodze służbowej do krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Blizszych szczegółów niniejszego konkursu udzielają wszystkie Zarządy salinarne w Galicyi i w Kaczyce na Bukowinie.

C. k. galic. krajowa Dyrekcja skarbu.
Lwów, dnia 9 października 1913.

Wyroki prasowe.

Ч. с. Пр. 238/13 (2) (14318)
В Імєні Їго Величєства Цїсаря!

Ц. к. Суд краєвий яко Трибунал прасовий у Львові рїшив на внесок ц. к. Прокуратури Державної, що зміст часописи „Русское Слово“ число 30 з дня 10 жовтня 1913 в артикулі:

1. „Спасательна акція“ в уступі від „Наши вороги“ до „нам зробити“;

2. „Мазепи мучать русских дітей“ від „Наши вічні“ до „львівська газета“ і від „Селяне довго“ до кінця, — містить в собі ество провини в §§ 300 і 302 закона кар. узнав доконану в дни 10 жовтня 1913 конфіскату за оправдану і зарядив знищенє цілого накладу і видав по думці § 493 п. к. заказ дальшого розширюваня того друкового письма.

Львів, дня 12 жовтня 1913.

Ч. с. Пр. 236/13 (2) (14316)
В Імєні Їго Величєства Цїсаря!

Ц. к. Суд краєвий яко Трибунал прасовий у Львові рїшив на внесок ц. к. Прокуратури Державної, що зміст часописи „Свобода“ число 41 з дня 9 жовтня 1913 в артикулі „Домагайтесь ратунку“ в цілости, містить в собі ество провини в §§ 300, 302 і 305 з. к., узнав доконану в дни 9 жовтня 1913 конфіскату за оправдану і зарядив знищенє цілого накладу і видав по думці § 493 п. к. заказ дальшого розширюваня того друкового письма.

Львів, дня 12 жовтня 1913.

Зл. 215 (13228)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 12 September 1913, Pr. XXXV 271/13 3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 208 der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt“, 11 Jahrgang, vom 10 September 1913, und zwar durch die Stellen des Artikels: „Eine nationaldemokratische Vereins- und Parteigründung auf alldeutscher Grundlage im Deutsche Reich“ 1 von „der Nationaldemokratische Verein tritt dafür ein“ bis „Verhältnis gebracht wird“ (Seite 1, Spalte 1), 2. von „dem neuen Kämpfer auf“ bis „das europäische Deutschland ist“ (Seite 1, Spalte 2 und 3) das Verbrechen nach § 58 c St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. D. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saffierten Exemplare erkannt.
Wien, am 12 September 1913.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnis vom 14 September 1913, Pr. VII 77/13, die Weiterverbreitung der Nummer 620 der Zeitschrift: „Dan“ vom 14 September 1913 wegen der Stelle von „Nimamo pravega“ bis „za vinar“ des Artikels: „Nacionalna strast“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1913, Pr. 152/13, die Weiterverbreitung der Nummer 17.025 der Zeitschrift: „Il Secolo“, ddo. Mailand, 3 September 1913, nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1913, Pr. IX 162/13, die Weiterverbreitung der Nummer 86 der Zeitschrift: „La coda del diavolo di Trieste“ vom 10 September 1913 wegen der Stellen von „l'elogio a rinsaldare“ bis „materno d'Italia“ und von „va ad aggiungersi“ bis „vita civile“ des Artikels: „L'apoteosi di Attilio Hortis in Certaldo“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1913, Pr. IX 160/13, die Weiterverbreitung der Nummer 210 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 10 (rechte 11) September 1913 wegen der Stellen von „Ma gli italiani attendono“ bis „a un piano politico“ und von „Il problema come abbiamo detto“ bis „volonta-

riamente le ascesce“ des Artikels: „La ripercussione dei famosi decreti“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1913, Pr. IX 161/13, die Weiterverbreitung der Nummer 251 der Zeitschrift: „Edinost“ vom 10 September 1913 wegen der Stellen von „Trobojnica je pac“ bis „nad Slovence“, von „Demonstracijam je potentakem“ bis „razpolago mnogo pri“ des Artikels: „Demonstracije v Gorici“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1913, Pr. I 501/13, die Weiterverbreitung der Nummer 220 der Zeitschrift: „Ceske slovo“ vom 12 September 1913 wegen des Artikels: „Hochenburger v Praze“ nach § 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten

Зл. 216 (13229)

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Kornenburg hat mit dem Erkenntnis vom 15 September 1913, Pr. 3/13, die Weiterverbreitung der Nummer 37 der Zeitschrift: „Deutscher Mahnung“ vom 13 September 1913 wegen des Artikels: „Neue verbesserte Geschichte der Juden“ seinem ganzen Inhalte nach gemäß § 303 St. G. und § 493 St. P. D. verboten

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 15 September 1913, Pr. IV 90/13, die Weiterverbreitung der Nummer 37 der Zeitschrift: „Braunauer Deutsches Volksblatt“ vom 12 September 1913 wegen der Stelle von „Fürst Thun ist in“ bis „einfach unmöglich“ des Artikels: „Fürst Thun“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 15 September 1913, Pr. IV 89/13, die Weiterverbreitung der Nummer 37 der Zeitschrift: „Lidova proudy pro severovýchodni Cechy“ vom 12 September 1913 wegen der Stelle von „Panu rytiri Vesselymu“ bis „mne zalovai“ des Artikels: „Bez nazvu“ nach § 300 verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnis vom 15 September 1913, Pr. 60/13, die Weiterverbreitung der Nummer 37 der Zeitschrift: „Nase snahy“ vom 12 September 1913 wegen der Stelle „vznesne . . .“ der Artikelüberschrift: „Jubileum“ nach § 63 St. G. verboten.

Зл. 217 (13230)

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1913, Pr. 166/13, die Weiterverbreitung der Nummer 248 der in Venedig erscheinenden Zeitschrift: „Il Giornale di Venezia — Gazzetta di Venezia“ vom 8 September 1913 nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1913, Pr. IX 165/13, die Weiterverbreitung der Nummer 103 der Zeitschrift: „La Vita di Trieste“ vom 12 September 1913 wegen der Stellen von „Gli evviva erano piu“ bis „la loro realizzazione“ des Artikels: „Le Dimostrazione di Roma“; von „che si proibirono“ bis „E questa e storia“ des Artikels: „Nel campo avversario — S'invoca il commissario governativo“ nach § 65 a und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1913, Pr. 164/13, die Weiterverbreitung der Nummer 17.030 der Zeitschrift: „Il Secolo“ vom 8 September 1913 nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, Pr. IV 91/13, die Weiterverbreitung der Nummer 38 der Zeitschrift: „Orlican“ vom 13 September 1913 wegen der Stellen von „Slova tato ma kazdy cesky“ bis „kralovskych“ des Artikels: „12 zari 1871“; von „Cechy nejsou dobytnou“ bis „bylo odnato“ des Artikels: „12 zari 1871“ nach § 63 und 64 St. G. verboten.

Зл. 218 (13231)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 18 September 1913, Z. 9047/M. 3., der in Chicago erscheinenden periodischen Druckschrift: „Hrvatska Zastava“ auf Grund des § 26 des Pressegesetzes den Postdebit für die im Reichsrat vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, Pr. XXXV 274/13, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 211 der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt“, 11 Jahrgang, vom 13 September 1913, durch die Stelle des Artikels: „Die Hindernisse“ von „als in jüngster Zeit“ (Seite 2, Spalte 1, 2 und 3) bis „von der mitteleuropäischen Kulturwelt — losgesagt“ (Seite 3, Spalte 1 und 2) das Verbrechen nach § 58 c und 65 a St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. D. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saffierten Exemplare erkannt.
Wien, am 16 September 1913.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, Pr. XXXV 276/13, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Der Blitz“, eine radikale Zeitung vom 12 September 1913 durch die Stellen 1 von „Kriegsmäßiger“ bis „Preßburgerkorps“ auf Seite 1 in der Inhaltsangabe, 2. zwischen „die Sahara“ und „Ein Soldatenbrief“ auf Seite 1 in der Inhaltsangabe, 3 von „der Kriegsmäßiger“ bis „Eingetrübten erhalten haben“ (Seite 2, Spalte 1) das Vergehen nach Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, ferner nach § 491 St. G., verfolgbar nach Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, begründe und es wird nach § 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. D. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saffierten Exemplare erkannt.
Wien, am 16 September 1913.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, Pr. XXXV 275/13 3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Pesti Hir-lap“ vom 11 September 1913, Nummer 215, durch den Artikel: „Kilpolitikan es je“ in seiner Gänge (Seite 2, Spalte 1, 2, 3, Seite 3, Spalte 1) das Verbrechen nach § 63 und 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. D. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saffierten Exemplare erkannt.
Wien, am 16 September 1913

Das k. k. Landes als Pressgericht in Graz hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, Pr. II 33/13, die Weiterverbreitung der Nummer 37 der Zeitschrift: „Grazer Wochenblatt“ vom 14 des Herbstmonats 1913 wegen der Artikel: „Österreichische Dankbar“ in den Stellen von „Die ist den“ bis „nach Kulm“ und von „es war ein“ bis „Volkstum“; „Gott-ergeben“ nach 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Trient hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1913, Pr. 62/13, die Weiterverbreitung der Nummer 3993 der Zeitschrift: „Il Popolo“ vom 11 September 1913 wegen der Stelle von „Se alla mancata sanzione“ bis zum Schluß des Artikels: „Commento in versi“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, Pr. I 505/13, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Podripsk listy“ vom 13 September 1913 wegen der Stelle von „Po čtyriceti letech“ bis „statu rakouskeho“ des Artikels: „Kralovsky reskript“ nach § 65 a St. G. verboten

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, Pr. I 504/13, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Ceske slovo. Vecernik“ vom 13 September 1913 wegen der Stelle von „Protoze dalmatsky“ bis „udusit ji“ des Artikels: „Bez nazvu“ und des Gedichtes: „C. Vachal: K jihoceskymanevrum“ in der Rubrik: „Maly Feuilleton“ nach 64, 300 und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, Pr. I 503/13, die Weiterverbreitung der Nummer 37 der Zeitschrift: „Kraj“

vom 13 September 1913 wegen der Stelle von „Po čtyriceti letech“ bis „statu rakouskeho“ des Artikels: „Kralovsky reskript“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, Pr. I 502/13, die Weiterverbreitung der Nummer 37 der Zeitschrift: „Kladensky kraj“ vom 12 September 1913 wegen des Artikels: „Jeden rezervista“ nach § 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Rutenberg hat mit dem Erkenntnis vom 16 September 1913, U. 717/13, die Weiterverbreitung des Blattes, beginnend mit „Delnicka“ und endend mit „neprijimej!“, gedruckt bei A. Hanus in Kolin nach § 3 des Gesetzes vom 7 April 1760, R. G. Bl. Nr. 43, verboten.

Firmy.

L. cz. Firm. 263/13 Oddz. A. 107 (12673 3—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupeca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego oddzial A.

Siedziba firmy: Zakopane.
Brzmienie firmy: Cukiernia i restauracja Piotra Przanowskiego dawniej W. Płonka.

Przedmiot przedsiębiorstwa: jak wyżej.
Właściciel: Piotr Przanowski.

Udzielono prokurę p. Emilii Przanowskiej jako wyłącznie uprawnionej do podpisywania tejże firmy i że firmę tę podpisywać będzie: per procura a to w ten sposób, iż pod stampilią firmy lub wypisem brzmienia firmy umieści swój własnoręczny podpis.

Data wpisu: 14 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddzial IV.

Nowy Sącz, dnia 14 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 498/13 Sp. I. 84 (12852)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupeców pojedynczych i spółek.

Do rejestru firm spółkowych wciagnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: c. k. uprz. gal. akc. Bank hipoteczny.

Wystąpił: członek rady zawiadowczej Adam hr. Gołuchowski.

Prokurę udzielono: Józefowi Münzowi i Gabryelowi Steigelfestowi, urzędnikom powyższej firmy we Lwowie.

Dzień wpisu: 17 kwietnia 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddzial IV.

Lwów, dnia 16 kwietnia 1913

G. Zl. Firm. 546/13 Sp. I. 23 (12853)

Anderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften.

Eingetragen wurde im Register Abt.

Sitz der Firma: Lemberg, Kościuszki 7.

Firmawortlaut: Filiale der k. k. priv. österreichischen Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe.

Zum Director-Stellvertreter wurde Dr. Ladislaus Sołowij Advokat in Lemberg ernannt mit dem statutenmäßigen Firmierungsrechte gemäß § 44 der Statuten.

Datum der Eintragung: 5 Mai 1913.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abt. IV. Lemberg, am 28 April 1913.

L. cz. Firm. 862 Rg. B. 84 (14038)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupeców pojedynczych i spółek.

Do rejestru oddzial B. wciagnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Galicyjska fabryka obuwia, towarzystwo akcyjne.

Prokurę udzielono: Wilhelmowi Kajetanowiczowi przemysłowcowi we Lwowie.

Dzień wpisu: 26 czerwca 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddzial IV.

Lwów, dnia 26 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 407/13 Sp. I. C. 99 (14121)

Wpis firmy spółkowej.

Wpisano do rejestru dla firm spółkowych.

Siedziba firmy: Hubicze.

Brzmienie firmy: Zakład gazu ziemnego inż. M. Wieleżyński i Ska, towarzystwo z ograniczoną poręka.

Przedmiot przedsiębiorstwa: urządzenie instalacji służących do opalania i oświetlania gazem ziemnym domów prywatnych i

publicznych przedsiębiorstw przemysłowych i innych ulie i t. p. kupno i sprzedaż przedmiotów do wykonania tych instalacji potrzebnych, kupno i sprzedaż gazów ziemnych do opalania i oświetlania.

Forma spółki: kontrakt spółki z daty Drohobych 6 marca 1913 l. 35.350.

Kapitał zakładowy: 20.000 kor. w gotówce w całości wpłacony.

Zawiadowcy: Maryan Wieleżyński i Włodzimierz Kunowski inżynierowie w Borysławiu.

Podpis firmy (F. Z.): pod brzmieniem firmy podpisują obaj zawiadowcy kolektywnie.

Data wpisu: 4 sierpnia 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Sambor, dnia 2 sierpnia 1913.

L. cz. Firm. 588 Rg. C. 320 (13072)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć, co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „francusko galicyjskie Towarzystwo naftowe, spółka z ograniczoną poręką, po francusku: Société franco-galicienne de patrole a responsabilité limitée, po niemiecku, Französisch-galizische Naftagesellschaft mit beschränkter Haftung.

Przedmiot przedsiębiorstwa: eksploatacja, użytkowanie i sprzedaż nafty, wosku ziemnego i wszelkich innych Państwu niezastrzeżonych minerałów bitumicznych z podziemia parceli l. k. 4677 gm. kat. Bitków względnie jej części.

Forma spółki: spółka opiera się na kontrakcie zdziałanym formie aktu notaryalnego z daty Lwów 21 marca 1913 l. rep. 22.789.

Czas trwania: nieograniczony.

Wysokość kapitału zakładowego: koron 250.000, na poczet którego wpłacono gotówką 85.000 kor., zaś w przedmiotach majątkowych wartości 20.000 kor. Co do przedmiotów majątkowych postanawia ustęp VII. kontraktu spółki co następuje: spółnik p. Henryk Mikuli nabył od Towarzystwa „Solowina“ spółki z ogr. por. prawa naftowe na północnej części wymienionej wyżej parceli l. k. 4677 gm. kat. Bitków, w której utworzone zostało pole naftowe poszukiwane objęte l. wyk. 16 ks. naftowej przy c. k. sądzie powiatowym w Solotwinie prowadzonej. Ponieważ celem spółki (ust. II.) jest eksploatacja tego terenu obejmującego przestrzeń 5 morgów 289 sążni kwadratowych przeto p. Henryk Mikuli wnosi niniejszem do spółki 25 proc. czyli 1/4 tych praw naftowych jako swój wkład majątkowy na poczet swej wkładki zakładowej względnie deklarowanego udziału w kwocie 62.500 kor. Watość tej 1/4 części powyższych praw naftowych oznaczają wszyscy spółnicy zgodnie na kwotę 20.000 koron.

Uprawnieni do zastępstwa: są 2 zawiadowcy (dyrektorowie) lub zawiadowca (dyrektor) i 1 prokurator.

Zawiadowcy: Eugeniusz Lattés inżynier w Paryżu 3 rue d'Antin, Henryk Mikuli przedsiębiorca naftowy w Borysławiu i dr. Tadeusz Gorecki adwokat krajowy we Lwowie. ul. Fredry 6.

Podpis firmy: następuje w ten sposób, że pod wypisanem wydrukowanym lub stempelni wyciętym brzmieniem firmy umieszczają swe podpisy dwaj zawiadowcy (dyrektorowie) lub 1 z zawiadowców (dyrektorów) prokuratora.

Ogłoszenia: następują w „Gazecie Lwowskiej“.

Dzień wpisu: 30 kwietnia 1913.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 30 kwietnia 1913.

L. cz. Firm. 688/13 Rg. A. I. 176 (14095)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru oddział A. należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Lwów, Akademicka 6.

Brzmienie firmy: „Magazyn nowości Wilhelm Bechtloff i Ska we Lwowie ul. Akademicka l. 6“.

Zmiana firmy: „Magazyn nowości Wilhelm Bechtloff, Lwów ul. Akademicka 6“.

Wystąpił: Wilhelm Bechtloff.

Odąd właścicielem: sam Wilhelm Krämer.

Podpis firmy: pod brzmieniem firmy własnoręczny podpis „W. Krämer“.

Dzień wpisu: 4 czerwca 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 28 maja 1913.

L. cz. Firm. 566 Oddz. B. 62 (13590)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już firm w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru oddział B. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów, ul. Kościuszki 6. Brzmienie firmy: Powszechny Bank depozytowy filia we Lwowie.

Zmiana statutu co do brzmienia § 3 i 14 b) nastąpiła w myśl zezwolenia c. k. Ministerium spraw wewnętrznych z 24 stycznia 1913 l. 2356 i z 13 marca 1913 l. 8847 a w szczególności, że kapitał został podwyższony na 33.000.000 kor. podzielony na 82.500 sztuk akcji po 400 kor.

Prokurę kolektywną udzielono: Hansowi Treichlinger i Stefanowi Terencz we Lwowie.

Dzień wpisu: 12 czerwca 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 5 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 639/13 Stow. II. 386 (13963)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów, ulica Szkarpowa 3.

Brzmienie firmy: Kasa ludowa we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku Volkskassa in Lemberg registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Wpisy szczegółowe (rozwiązanie, wybór likwidatorów). Na walnym zgromadzeniu 20 kwietnia 1913 uchwalono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia, likwidatorem wybrany został dotychczasowy dyrektor Sinche Bombach a jego zastępcą dotychczasowy dyrektor Emil Bombach.

Podpis firmy: pod brzmieniem firmy z dodatkiem w likwidacji, likwidator lub tegoż zastępca umieści swój własnoręczny podpis.

Data wpisu: 24 maja 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 17 maja 1913.

L. cz. Firm. 589 Stow. IV. 163 (13210)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo wzajemnej pomocy urzędników filii c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcji wystąpili: Tadeusz Winiarz, Emil Kalter, Karol Mayer i dr. Józef Halpern.

Członkowie dyrekcji wybrani: Tadeusz Winiarz, Emil Kalter i Karol Mayer a zastępcy Jakób Friedmann urzędnik powyższej filii we Lwowie.

Data wpisu: 21 maja 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 14 maja 1913.

L. cz. Firm. 431/13 Stow. III. 350 (13067)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:

Siedziba stowarzyszenia: Czyszki koło Lwowa.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcji wystąpili: Ludwik Bielecki, Józef Pałyki i Józef Łakomski. Członkowie dyrekcji wybrani: zastępcą przełożonego Tomasz Słobicki, członkami: Józef Łamasz, Franciszek Łamasz, Michał Kaczanowski rolnicy w Czyszkach.

Dzień wpisu: 25 kwietnia 1913.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 18 kwietnia 1913.

L. cz. Firm. 473/13 Stow. II. 128 (12993)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: Krajowy Związek przemysłowy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcji wystąpili: Tadeusz Wyrzykowski zaś Wenanty Szydłowski zmarł.

2. Członkiem dyrekcji wybrani: Wacław Jarra, dyrektorem zaś Karol Peszkowski zastępcą dyrektora, obaj we Lwowie zamieszkałi.

Data wpisu: 10 maja 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 6 maja 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

1913.

ROK XV.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY NA

NOWOŚCI MUZYCZNE

Miesięcznik literacko-muzyczny poświęcony celniejszemu utworom fortepianowym współczesnych polskich i zagranicznych kompozytorów.

Na treść pisma składają się utwory: klasyczne, salonowe, taneczne, wyjątki z oper, operetek, oraz muzyka dla młodzieży i dzieci.

W dziale literackim: liczne wiadomości z życia muzycznego i teatralnego.

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie kop. 42, z przesyłką pocztową kop. 50. — Kwartalnie rb. 125, z przesyłką pocztową rb. 150. — Półrocznie i rocznie w tymże stosunku. — Za granią rb. 7, — Zeszyt okazowy 60 kop.

Premia dla rocznych abonentów: a) Bezpłatnie: trzy poprzednie zeszyty, wartości rb. 1 kop. 25, albo PORTRET CHOPINA i b) za pół ceny, t. j. za rb. 150 „A. B. C.“ Najnowsza szkoła na fortepian prof. A. Różyckiego lub za 1 rb. Szkoła techniki fortepianowej dyr. Ig. Glassera, dyr. kursów muzycznych w Petersburgu. Przesyłka premium 30 kop.

Adres Redakcyi: Warszawa, Krakowskie Przedmieście 6.

Telefon: 143-15.

Agencya dla Galicji we Lwowie, biuro dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

oprócz drukujących się powieści: Wł. St. Reymonta „INSUREKCJA“ i W. Siero-zewskiego „BENIOWSKI“, nabył wyłączne prawo i w drugim półroczu 1913 r., rozpocznie druk najnowszej powieści

Henryka Sienkiewicza

„POD DĄBROWSKIM“

Świetny batalista WOJCIECH KOSSAK zilustrował powieść Sienkiewicza w szeregu **kartonów kolorowych**, które stanowią będą

PREMIUM SPECYALNE DLA WSZYSTKICH PRENUMERATORÓW „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO“.

Redukcja „Tygodnika Ilustrowanego“ nabyła pozostałą niewielką już liczbę egzemplarzy znakomitego dzieła prof. SZYMONA ASKENAZEGO

„KSIAŻE JÓZEF PONIATOWSKI“

które prenumeratorzy „Tygodnika Ilustrowanego“ mogą nabywać po znacznie niższej cenie 4 kor. za egzemplarz bez oprawy i 6 kor. 50 hal. w pięknej okładce ozdobionej wyciskami. Koszta przesyłki i opakowania 1 k r. 50 hal.

Roczniki

„Wędrowca“ 1912

można nabyć po niższej cenie za 12 koron.

Biurowisko Sokolowskiego. Lwów, Jagiellońska 3.

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcje międzynarodowych malarzy

kompletne roczniki 1906, 1908, 1909 poleca

po wyjątkowo niskich cenach

ST. SOKOŁOWSKI Lwów, Jagiellońska 3.

Kuryer kolejowy Cena 40 halerzy.

Biurowisko dzienników St. Sokolowskiego. Lwów, Jagiellońska 1. 3.

Ogłoszenie sprzedaży.

Masa konkursowa prof firmy: „Krajowa wytwórczo-handlowa Spółka przyborów szkolnych, stow. zar. z ogr. por. we Lwowie sprzeda należące do masy wierzytelności wynoszące łączną kwotę: 20.122 kor.

Wykaz tych wierzytelności oraz warunki sprzedaży przejrzeć można u zawiadowcy masy adwokata Dr. M. Szukiewicza we Lwowie, ul. Sykstuska l. 48.

Oferty pisemne, zaopatrzone w wadium, wynoszące 5 proc. ceny szacunkowej, należy wnieść na ręce zawiadowcy masy najpóźniej do dnia 30 października 1913, — a cena kupna oferenta, którego oferta zostanie przyjęta, ma być złożoną w gotówce do dni 8 po zatwierdzeniu oferty do rąk zawiadowcy masy.

Z powodu nieprzyjęcia oferty masa nie może być pociągana do żadnej odpowiedzialności.

Lwów, dnia 14 października 1913.

Zarząd masy konkursowej firmy
Krajowa wytwórczo-handlowa Spółka przyborów szkolnych
Stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. poręką we Lwowie.*

ZAPROSZENIE

na

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

„Związku przedsiębiorców gorzelnicy rolniczych“

Stow. zarejestr. z ogr. por. we Lwowie

które odbędzie się

we czwartek dnia 30 października 1913 o godz. 10 przed połud.
w sali Instytutu technologicznego Izby handlowej i przemysłowej
we Lwowie, ul. Boularda l. 5, z następującym

Porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Zamknięcie rachunków i sprawozdanie Zarządu.
3. Sprawozdanie komisji rewizyjnej.
4. Wybór 5-ciu członków i 5-ciu zastępców Rady nadzorczej, w myśl § 15 statutu.
5. Wybór komisji rewizyjnej.
6. Wnioski członków stesownie do § 17 statutu.

Ze względu na wymagany § 17 statutu komplet upraszam uprzejmie o niezawodne przybycie osobiście lub też wydelegowanie swego pełnomocnika.

Lwów, dnia 15 października 1913.

Prezes Rady Nadzorczej
Mycielski.

Stenograficzny protokół poprzedniego Walnego Zgromadzenia jest od dnia dzisiejszego wyłożony w biurze Związku i każdy Członek Stowarzyszenia może przeglądać go w godzinach urzędowych.

Ogłoszenie.

XIV. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Członków Związkowych Fabryk oleju

stowarzyszenia zarejestr. z ograniczoną poręką we Lwowie,

odbędzie się

dnia 29 października 1913 r. o godzinie 4 po południu

w sali posiedzeń c. k. uprzy. galic. Banku hipotecznego we Lwowie
z następującym Porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcji i zamknięcie rachunków za czas od 1 lipca 1912 do 30 czerwca 1913 r.
2. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej.
3. Udzielenie Dyrekcji absolutoryum.
4. Wybór Komisji rewizyjnej.
5. Wnioski członków.

We Lwowie, dnia 14 października 1913.

Sekretarz Dyrekcji:
Steigelfest.

Przewodniczący Dyrekcji:
Dr. Fruchtmann.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacji
kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez M. FISCHLERA

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., z
pobraniami 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO
Lwów, Jagiellońska l. 3.

Ogłoszenie licytacji.

Na roboty ziemne, mające się wykonać na
gruntach „Miejskich Zakładów dla dzieci“
przy ul. Kadeckiej, rozpisuje się publiczną
licytację.

Termin składania ofert naczyna się na 20 października 1913
r. do godz. 12 w południe.

Bliższe wyjaśnienia otrzymać można w Oddziale I. Departamentu technicznego w godzinach urzędowych.

Z Magistratu król, stoł. m, Lwowa.

We Lwowie, dnia 12 października 1913 r.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 hal., tłustym
petitem 4 hal.

Krasomówstwo Adama Cehak-Stodora. Zasady i wzory krasomówstwa polskiego. Sztuka zabierania głosu w różnych okolicznościach życia codziennego. Wyszło świeżo nakładem księgarni Stanisława Köhlera i jest do nabycia we wszystkich księgarniach. — Za nadesłaniem przekazem pocztowym do nakładcy należytości wysyła franko.

Obce wyrazy

Słownik zawierający około 1.000 obcych wyrazów i łacińskich przysłów i sentencji w polskiej mowie używanych wraz z ich dokładnym objaśnieniem. — Wyszedł właśnie z druku w trzecim wydaniu. — Cena w oprawie 2 kor. Do nabycia we wszystkich księgarniach i u nakładcy Stanisława Köhlera, ul. Batorego l. 28. Za nadesłaniem przekazem 2:35 wysyła franco.

Lwów, ul. Akademicka 3.

Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Zmiana lokalu!

KOPERNICKI i Syn

optycy i mechanicy

przenieśli dnia 1 lutego 1913 swoją pracownię i skład towarów optycznych i mechanicznych do nowego sklepu przy ulicy

Hetmańskiej l. 10.

(Obok Kawiarni Wiedeńskiej).

WYSIEWKI

z najlepszych herbat pół klgr. 2 kor.
60 hal. i 3 kor. 20 hal.

poleca handel herbaty i kawy
Edmunda Riedla, Lwów.

Marya Białecka.

kurs rysunku i malarstwa. Osobny kurs dziecienny.
KALECZA 6.

Portret Adama Mickiewicza

reprodukcja

z słynnego obrazu PRUSZKOWSKIEGO

w gustownych ramach i za szkłem

jest do nabycia po 7 i 8 koron (zależy od ram)

w biurze ogłoszeń Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska l. 3.

Za porto i opakowanie na prowincję dolicza się 1 koronę

Wszystko najdokładniej pasuje
jeżeli używa się kroju

„FAVORIT“

do nabycia na każdą miarę,

obecnie wyłącznie w Biurze dzienników

St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Wielka willa w Raguzie (Dalmacya)

przepiękne południowe położenie, widok na morze, obszar około 25 morgów z winnicą, parkiem szpilkowym, drzewami orzechowemi, figowemi, migdałowemi etc., bardzo nadająca się na sanatorium — do sprzedania. Bliższa wiadomość: Biuro dzienników Sokołowskiego. — Jagiellońska l. 3. Lwów. —

Na wszystkie bez wyjątku PISMA codzienne

miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACJE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą, w miejscu lub wysyłką na prowincję po cenach redakcyjnych

Agencja dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.